

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “ความเดียวดาย”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “SOLITARY”

นาย สลัก แก้วเชื้อ
Mr. SALUK KEAWCHUER

รพ.
ค 368ก
2549

เลขสารบบ.....
81161
เลขทะเบียน.....
- 6 ส.ย. 2551
วัน,เดือน,ปี.....

b. 11ค 292A0
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ความเดียวดาย”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “SOLITARY”

นายสลัก แก้วเชื้อ

Mr. SALUK KEAWCHUER

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์... กิตติ อมรพัฒนกุล ...วันที่... 29 พค. 2550 ...
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา... [Signature] ...วันที่... ๕ ม.ค. ๕๐ ...
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ความเดียวดาย” Fashion Photography titled “Solitary”
ชื่อ	นายสลัก แก้วเชื้อ
สาขาวิชา	ถ่ายภาพ
ภาค	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล

บทคัดย่อ

งานภาพถ่ายชุดนี้เป็นงานภาพถ่ายประเภทแฟชั่น ที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความคิด และสิ่งที่วิเคราะห์หรือออกมาจากความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่มีต่อลัทธิตริเซอร์เรียลลิสม์ โดยที่มิ กิย์ โบร์เต็ง ช่างภาพในลัทธิตริเซอร์เรียลลิสม์เป็นแรงบันดาลใจในการศึกษา และผลิตผลงานศิลปะในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่นชุดนี้ขึ้น มีการศึกษาแนวความคิด และสไตล์ของ กิย์ โบร์เต็ง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าความจริงบน โลกใบนี้ช่างซับซ้อน บางสิ่งที่มนุษย์คิดว่าเมื่ออยู่จริงก็อาจจะไม่มีจริง บางอย่างที่เราคิดว่าเป็นไปได้ก็อาจจะเป็นไปได้ บนโลกใบนี้มีหลายสิ่งที่มีมนุษย์ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงความรู้สึกเช่นนี้และแสดงออกมาในลักษณะของภาพถ่าย โดยจัดทากล่าเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่ายขึ้น และมีจินตนาการเมื่อดูภาพแล้วไม่ซับซ้อน หรือสับสนจนเกินไป ในลักษณะของภาพถ่ายแฟชั่น โดยงานชุดนี้ได้ใช้กล้อง Canon 400 D ความละเอียด 10 ล้านPixel ISO 1600 เพื่อให้ภาพมีเกรนค่อนข้างมาก และเพื่อให้ดูเหมือนภาพถ่ายในยุคทศวรรษที่ 70 -80 มีการปรับแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์ และจัดแสงโดยใช้ไฟแฟลชผสมกับแสงธรรมชาติ จากการที่ได้วิเคราะห์และสังเกตงานของ กิย์ โบร์เต็ง แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่างานของ กิย์ โบร์เต็ง มักจะมีลักษณะที่ให้ความรู้สึกถึงความโดดเดี่ยว เดียวดาย และความเหงา ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้สึกที่ได้จากการวิเคราะห์งานของ กิย์ โบร์เต็ง มาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้ขึ้น โดยใช้ชื่อเรื่อง “ความเดียวดาย” มาเป็นหัวข้อในการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

คุณพ่อและคุณแม่ ที่สนับสนุนในทุกสิ่งทุกอย่าง
อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล ที่ปรึกษา และคณาจารย์ทุกท่าน
คุณธนพรรณ พิทักษ์กูธ สำหรับความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในทุกๆเรื่อง
คุณภาสกร และคุณยอดเดา สำหรับความช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง
คุณชัยภู คุณธนพรรณ คุณพีรียา คุณอานนท์ และคุณพงศกร สำหรับความลับที่ช่วยปกปิด
คุณภัทรา และคุณพลอยศิริ ที่ทรนร้อนช่วยเป็นนางแบบ
คุณพงศกร ที่ทำให้รู้จักกับคุณศิริส

คณพล, นัฐพล, ณกุล, ชัชวาล, พลาวีต และเพื่อนสาธิตสวนสุนันทารุ่น 63

สมาชิกหอพันธ์ บ้านแชมป์ และเพื่อนนิเทศศิลป์จาก 21 ทุกคน

เพื่อนราชวินิตรุ่น 21 ที่รู้จักทุกคน และเพื่อนของพงศกร

ขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง สำหรับความหวังดีและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา แลขต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

งานถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลและเน้นถึงขั้นตอนกระบวนการทำงานของข้าพเจ้าไว้ในศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้ โดยเป็นงานที่ได้จากการวิเคราะห์แนวความคิดหลัก และบทบัญญัติของลัทธิศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ โดยมีช่างภาพชื่อ กิโยโบเค็ง เป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาแนวความคิดและสไตล์ของช่างภาพในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นงานแฟชั่นในรูปแบบงานของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้พยายามรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของลัทธิทางศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ เพื่อใช้ในการงานศิลปนิพนธ์เล่มนี้ และคิดว่าข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้รวบรวมไว้ในศิลปนิพนธ์เล่มนี้สามารถเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาต่อไปได้

สลัก แก้วเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา แลค ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่ 1	
บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 แนวความคิด	1
1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	1
1.4 ขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นในการทำงาน	2
1.5 ขั้นตอนการทำงาน	2
1.6 แหล่งข้อมูล	2
บทที่ 2	
ภาพถ่ายแฟชั่นในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์	
2.1 แนวความคิดและที่มาของศิลปินในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์	3
2.2 ปัญหาการนิยามคำว่าเซอร์เรียลลิสม์	4
- ประมวลนิยามคำว่าเซอร์เรียลลิสม์	5
2.3 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ในงานศิลปะ	6
- ตัวอย่างผลงานศิลปะบางส่วนในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์	8
2.4 ตัวอย่างช่างภาพและผลงานในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์	9
- ตัวอย่างผลงานของ David LaChapelle	9
- ตัวอย่างผลงานของ Man Ray	10
- ตัวอย่างผลงานของ Lee Miller	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

- ตัวอย่างผลงานของ กิย์ โบร์แต็ง	12
2.5 การเข้ามาของงานภาพถ่ายในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์.....	13
บทที่ 3	
กิย์ โบร์แต็ง ในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์	
3.1 ประวัติของกิย์ โบร์แต็ง	16
3.2 แนวความคิด เทคนิค และวิธีการสร้างภาพของ กิย์ โบร์แต็ง	17
- ตัวอย่างผลงานภาพขาวดำบางส่วนของ กิย์ โบร์แต็ง	18
- ตัวอย่างผลงานภาพ Polaroids ของ กิย์ โบร์แต็ง	20
3.3 ภาพผลงานของ กิย์ โบร์แต็ง	21
3.4 บทวิจารณ์เกี่ยวกับงานของ กิย์ โบร์แต็ง	23
- บทวิจารณ์ในหนังสือเดอะแฟชั่นบุ๊ก(The Fashion Book) ได้กล่าวถึง กิย์ โบร์แต็ง ...	23
- การแสดงภาพของกิย์ โบร์แต็ง ที่เพชเม็คกิด แกลเลอรี ในนครนิวยอร์ก	23
- หนังสือ เทเลกราฟ (Telegraph Magazine) ของอังกฤษ 2/2/02	23
- Francois Baudot ได้กล่าวถึงแฟชั่นและเซอร์เรียลลิสม์	23
3.5 วิเคราะห์ลักษณะเด่นของ กิย์ โบร์แต็ง เพื่อนำมาใช้ในงานศิลปะนิพนธ์	24
- สี	24
- การวางองค์ประกอบ	24
- การวางเรื่องราว	24
- การจัดทำทาง (Pose) ของผู้แสดงแบบ (model)	24
บทที่ 4	
บทวิเคราะห์	
4.1 แนวความคิด	25
4.2 ขั้นตอนการทำงาน	26
4.2.1 ทดลองถ่ายสถานที่จริง	26
4.2.2 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย	28
-แผนที่การเดินทาง	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

- ตัวอย่างแผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 1 ร้านกาแฟ	30
- ตัวอย่างแผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 2 วังสุรนันทา	31
4.2.3 ภาพนางแบบ	32
4.2.4 ภาพร่าง	33
4.2.5 ชุดสำหรับนางแบบ	34
4.2.6 ผลงานบางส่วน และยังไม่ได้ทำการตกแต่งภาพ	35
บทที่ 5	
ผลงานสำเร็จ	40
บทที่ 6	
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	49
บรรณานุกรม	50
ประวัติผู้เขียน	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1	Figure at Window 1925 : Salvador Dali	6
2	The Hallucinogenic Toreador 1969/70 : Salvador Dali	7
3	Metamorphosis of Narcissus 1937 : Salvador Dali	7
4 - 7	ผลงานศิลปะบางส่วนในลัทธิ Surrealism	8
8 - 11	ตัวอย่างผลงานของ David LaChapelle	9
12 - 15	ตัวอย่างผลงานของ Man Ray	10
16 - 19	ตัวอย่างผลงานของ Lee Miller	11
20 - 23	ตัวอย่างผลงานของ Guy Bourdin	12
24	The Doll, (1934-35) Hans Bellmer	13
25 - 26	ตัวอย่างผลงานของ Eugene Atget	14
27	ภาพของ กิย์ โบร์แต็ง	16
28 - 31	ตัวอย่างภาพขาวดำบางส่วนของ กิย์ โบร์แต็ง	18
32 - 37	ตัวอย่างภาพ Polaroids ของ กิย์ โบร์แต็ง	20
38 - 46	ภาพผลงานของ กิย์ โบร์แต็ง	21
47 - 49	ภาพทดลองถ่ายจากสถานที่จริง	26
50	แผนที่ในการเดินทางไปสถานที่ถ่ายจริง	29
51	แผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 1 ร้านกาแฟ	30
52	แผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 2 วังสุนันทา	31
53	ภาพนางแบบ	32
54	ภาพตัวอย่างแบบร่างและตัวอย่างการจัดแสง	33
55	ภาพตัวอย่างเสื้อผ้า	34
56 - 65	ผลงานบางส่วน และยังไม่ได้ทำการตกแต่งภาพ	35
66 - 74	ภาพที่ใช้ส่งจริงและตกแต่งแล้ว	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ข้าพเจ้าได้ชื่นชอบ และสนใจที่จะศึกษาแนวคิด เทคนิค และผลงานของ กิ๊ว โบแต็ง ข้าพเจ้าจึงต้องการศึกษาเกี่ยวกับสไตล์ ผลงานของ กิ๊ว โบแต็ง เพื่อนำเทคนิค แนวคิด และวิธีการถ่ายภาพของ กิ๊ว โบแต็ง ที่มีวิธีการสร้างภาพและนำเสนอที่แปลกและถือว่าเป็นบุคคลที่ทำให้วงการภาพถ่ายแฟชั่น ในยุคทศวรรษที่ 70- 80 ตกตะลึง

กิ๊ว โบแต็ง มักจะสร้างผลงาน โดยการนำแนวความคิดมาจากตามฉากต่างๆของในภาพยนตร์ และความรู้ที่ศึกษาในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ ผสมผสานสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เข้าด้วยกัน ตามทฤษฎีของ เซอร์เรียลลิสม์เพื่อมาประยุกต์ใช้ในงานภาพถ่ายแฟชั่นชุดนี้ของข้าพเจ้า

1.1 แรงบันดาลใจ

จากการที่ได้ดูผลงานของ กิ๊ว โบแต็ง และรู้สึกชื่นชม และชื่นชอบแนวคิดในการสร้างผลงานศิลปะของ กิ๊ว โบแต็ง ทำให้เกิดความคิดที่จะศึกษาแนวความคิด และสไตล์ของ กิ๊ว โบแต็ง ในรูปแบบของศิลปนิพนธ์เล่มนี้

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

ศึกษาสไตล์แนวความคิด และเทคนิคของ กิ๊ว โบแต็ง ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานขึ้น และปรับเปลี่ยน คัดแปลง ให้เข้ากับสไตล์งานของข้าพเจ้าเอง

งานของ กิ๊ว โบแต็ง มักจะมีลักษณะเด่น มีความงดงามในแบบที่ทุกคนพูดกันว่างานของ กิ๊ว โบแต็ง สวยในแบบที่แปลกออกไป และมีเสน่ห์ของเรื่องราวในภาพ การเน้นองค์ประกอบที่แปลก และสีสันที่ดูฉลาดอันเป็นเป็นเอกลักษณ์ของ กิ๊ว โบแต็ง งานของ กิ๊ว โบแต็ง มักจะสื่อสารออกมาโดยที่ไม่บอกให้ผู้ชมทราบ และเข้าใจภาพโดยตรง กิ๊ว โบแต็ง มักจะให้ผู้ชมภาพของเขา สร้างจินตภาพของตนเอง

1.4 ขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นในการทำงาน

ภาพถ่ายประเภทแฟชั่นในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ จำนวน 8-10 ภาพ ขนาดของงานไม่ต่ำกว่า 12 x 16 นิ้ว นำเสนองานในลักษณะแนวนอนทุกภาพ

1.5 ขั้นตอนการทำงาน

นำเสนอหัวข้อ เพื่อให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินงานในการทำศิลปนิพนธ์

นำเสนอข้อมูลอ้างอิง รายละเอียด และประเด็นศึกษา

นำเสนอความคืบหน้าในการเตรียมงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการทำงาน

ส่งความคืบหน้าของผลงานที่ได้ดำเนินการทำจริง

ส่งผลงานสมบูรณ์ และรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการทำศิลปนิพนธ์ออกมาเป็นรูปเล่ม

1.6 แหล่งข้อมูล

www.guybourdin.org

www.dianeart.com/surrealism.html

www.davidlachapelle.com

www.manray-photo.com/

www.leemiller.co.uk/

www.surrealism-artlinks.com/Definition-of/

www.guybourdin.org www.guybourdin.fsnet.co.uk/contents.html

www.faheykleingallery.com/featured_artists/bourdin/bourdin_frames.htm

www.lookonline.com/guybourdin.html

mural.uv.es/mlogil/proyect.htm

Guy Bourdin Catalogue

The Fashion Book

Telegraph Magazine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ภาพถ่ายแฟชั่นในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

2.1 แนวความคิดและที่มาของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

มหาสงครามโลกครั้งแรก (ค.ศ. 1914 – 1918) ได้นำความหายนะสูญเสียมหาสู่ทวีปยุโรปและประเทศฝรั่งเศสมากกว่าสงครามครั้งใดๆ ที่เคยมีมา หลังจากสงครามยุติฝรั่งเศสแม้จะเป็นฝ่ายชนะ แต่ประเทศก็เสียหายบอบช้ำขนาดหนัก ผู้คนคงงานมากมาย การใช้ชีวิตอย่างไรสภาวะของคนหนุ่มในยุคนั้น ก็เห็นจะมีแต่วรรณคดีและศิลปะเท่านั้นเอง ที่พอเป็นที่พักใจของพวกเขาได้

กวีและจิตรกรมีการเคลื่อนไหวในทางศิลปะจากการชักจูงของลัทธิ Freudianism และ บุคคลที่อุทิศให้กับการแสดงออกทางจินตนาการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเพ้อฝัน เป็นอิสระจากการที่ต้องควบคุมความรู้สึกถึงเหตุผล และอิสระจากประเพณีนิยม ความเคลื่อนไหวนี้ได้ก่อตัวขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1924 ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดย อ็องเดร เบรอตง ได้ประกาศ มานีเฟสต์ ดู ซูโปลต์ ในครั้งนั้นมีกวีชาวฝรั่งเศส และจิตรกรชาวอิตาลี ได้เข้าร่วมลัทธิเซอร์เรียลลิสม์มาก และได้กระแสนทางศิลปะของดาค้าเป็นเข้าร่วมด้วยด้วย ในคำประกาศของ มานีเฟสต์ ดู ซูโปลต์ ได้กล่าวไว้ว่าลัทธิเซอร์เรียลลิสม์มีขอบเขตเกือบทั่วประเทศฝรั่งเศส และประเทศใกล้เคียงเช่น อิตาลี

สิ่งที่เป็นงานศิลปะในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์จะสร้างประโยชน์ต่อสมาคม และกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่อลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ซึ่งมากกว่าตัวอักษรในบทประพันธ์ หมายความว่า งานศิลปะของพวกเขาเป็นสิ่งที่พิเศษ และเข้าใจยากในการที่จะสื่อ โดยการอ่านจากตัวอักษร

ส่วนศิลปินกลุ่มแนวหน้าของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ได้แก่ Louis Aragon, Paul E'luard, Robert Desnos และ Jean Cocteau

สิ่งที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์เป็นสิ่งล่าสุด คือ การใช้ฟิล์ม มีการเคลื่อนไหวในศิลปะ และทำให้ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์กลายมาเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในทาง

Salvador Dali และ Yves Tanguy ได้กล่าวไว้ว่า เขาใช้คำว่าสิ่งที่เหมือนฝันนำมาทำความเข้าใจในพื้นที่โล่งๆ และนำความฝันมาคลอใจในการสร้างงานให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ อาทิเช่น การหลอมละลายของนาฬิกา หรือเครื่องดนตรีที่ใหญ่โตมหึมา

แม็ค แอนส์ และ เรอเน่ มากริตต์ ได้สร้างผลงานจากมโนภาพที่มหัศจรรย์มาก โดยเริ่มต้นจากการนำสิ่งที่ไม่เข้ากันมารวมกัน โดยการนำสิ่งจริงกับภาพถ่ายมารวมกัน และคำนึงถึงรายละเอียดต่างๆ

ศิลปินเหล่านี้เชื่อในความจริงของโลกที่ว่า กฎที่เป็นจริงเสมอขึ้นอยู่กับมโนภาพที่ได้มาจากการเกิดขึ้นเองโดยจิตวิญญาณ อยู่ในจิตใต้สำนึกหรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเซอร์เรียลลิสม์มีการเคลื่อนไหวต่อไป จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้มีการลดน้อยลง

2.2 ปัญหาการนิยามคำว่าเซอร์เรียลลิสม์

ในการแถลงการณ์ของกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์ฉบับแรก (มานีเฟสต์ ดู ซูเรอาลลิสม์ , 1924) เบรอตงกล่าวถึงปัญหาการเลือกใช้คำ และความหมายของ “เซอร์เรียลลิสม์” ว่า การที่เขาและซูโปล์ทช่วยกันเลือกคำนี้ ก็เพื่อเป็นเกียรติแก่กวีอโพลลิแนร์ที่เพิ่งเสียชีวิตไป แต่ในแง่ความหมายแล้ว เขาและเพื่อนเห็นว่า ความหมายของคำ “ซูเปอร์เนเจอร์ลิสม์” ซึ่งเนรวาลใช้ในคำนำหนังสือเรื่อง Les Filled de Feu (อัคคินารี) ซึ่งหมายถึง “ความเชื่อในความจริงที่สูงส่งอันเกิดจากการรวมความฝันกับความจริง” เป็นความหมายที่ตรงกับใจของเขาและเพื่อนผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่มมากที่สุด

เมื่อเบรอตงนำคำ “เซอร์เรียลลิสม์” มาใช้ในความหมายที่ไม่ตรงกับนิยามของอโพลลิแนร์ แคร้เมและกอลด์ เพื่อนของอโพลลิแนร์ แคร้เม จึงทำการทักท้วงกล่าวหาว่าเบรอตงไม่เคารพความหมายของคำตามที่ผู้คิดแรกเริ่มเสนอไว้ ทั้งนี้กอลด์ก็ได้ตั้งกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ขึ้นมา โดยเขียนแถลงการณ์ลงในวารสารชื่อเซอร์เรียลลิสม์ ทั้งยังเสนอโครงการทำ “ละครเซอร์เรียลลิสต์” ตามแนวทางที่อโพลลิแนร์เสนอไว้ด้วย วารสารของกอลด์ออกก่อนแถลงการณ์ฉบับแรกของเบรอตงประมาณ 2-3 สัปดาห์ แต่เนื่องจากแถลงการณ์ของเบรอตงเป็นที่สนใจของกวีและศิลปินมากกว่า กอลด์จึงหยุดเคลื่อนไหวด้านนี้ไปในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ปัญหาเรื่องนิยามคำ “เซอร์เรียลลิสม์” ของเบรอตงก็มีได้หยุดไปเพียงเท่านั้น เนื่องจากกลุ่มต้องปรับทิศของคนที่เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ จนถึงวาระสุดท้ายของกลุ่มคือในปี ค.ศ. 1969 จึงปรากฏว่านิยามเกี่ยวกับความหมายของเซอร์เรียลลิสม์และบทบาทของกลุ่มมีมากมายนับไม่ถ้วน อาจกล่าวได้ว่าไม่มีกลุ่มใดหรือขบวนการใดหรือสำนักงานใดมีนิยามมากเท่านี้ และเนื่องจากไม่มีนิยามใดนิยามหนึ่งที่อธิบายความหมายของเซอร์เรียลลิสม์ได้สมบูรณ์ ผู้ศึกษาเรื่องนี้จึงควรพิจารณานิยามโดยรวม โดยศึกษาควบคู่ไปกับวิวัฒนาการทางความคิด กิจกรรม และผลงานสร้างสรรค์ทางวรรณศิลป์และทัศนศิลป์ของกลุ่มด้วย

เนื่องจากเบรอตงและสมาชิกในกลุ่มบางคน พยายามให้นิยาม “เซอร์เรียลลิสม์” ไว้ในแถลงการณ์ บทความ บทวิจารณ์ และบทปาฐกถา จำนวนมาก ผู้วิจัยจึงขอคัดและแปลตัวอย่างนิยามสำคัญของ กลุ่มมาเสนอพอเป็นสังเขป เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเป้าหมาย แนวทางและจุดยืนของกลุ่ม ทั้งนี้ ผู้วิจัยแปลแบบจับความและใส่หมายเลขกำกับเองเพื่อความสะดวกในการอ้างอิงต่อไป

ประมวลนิยามคำว่าเซอร์เรียลลิสม์

-เบรอตงกล่าวไว้ว่า ข้าพเจ้าเชื่อในเรื่องการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการรวม 2 สถานะที่ดูเหมือนขัดแย้งกันเข้าไว้ด้วยกัน นั่นคือ ความฝันและความเป็นจริงสูงสุด ซึ่งเราอาจเรียกได้ว่า “เซอร์เรียลลิสม์”

-เซอร์เรียลลิสม์ คือ การปลดปล่อยจิตให้เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์

-(ความหมายเชิงปรัชญาในสารานุกรม) : เซอร์เรียลลิสม์เชื่อในความเป็นจริงที่สูงกว่าของ รูปแบบความสัมพันธ์บางอย่างที่ถูกกละเลยมาก่อนหน้านี้ เชื่อในอำนาจทั้งหมดของความฝัน และในการเล่นกับความคิด โดยไม่หวังประโยชน์ เซอร์เรียลลิสม์มีแนวโน้มที่จะทำลายกลไกทางจิตแบบอื่นๆ ให้หมดไปโดยสิ้นเชิง และต้องการแทนที่กลไกอื่นๆ เหล่านั้นเพื่อแก้ปัญหาสำคัญของชีวิต

-เซอร์เรียลลิสม์ไม่ใช่รูปแบบกวีนิพนธ์ แต่เป็นเสียงเรียกร้องของจิตที่มุ่งสู่ตัวตน และตัดสินใจที่จะบดขยี้อุปสรรคให้หมดสิ้น

-เซอร์เรียลลิสม์ คือ ความเป็นอัตโนมัติของจิตที่บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นวิธีแสดงออกถึงการทำงานที่แท้จริงของความคิด ในรูปของการพูด การเขียน หรือวิธีอื่นๆ การทำตามคำสั่งของความคิดโดยปลดจากการควบคุมของเหตุผล และไม่เกี่ยวข้องกับสุนทรียศาสตร์และศีลธรรม

-การกระทำแบบเซอร์เรียลลิสม์ที่ง่ายที่สุดทำอย่างนี้ : คงปืนกำลังไปในถนน เหนี่ยวไก ยิงกราดไป ถูกใครก็ช่าง

-การกระทำที่แน่วแน่ของเซอร์เรียลลิสม์ก็คือการแสดงให้เห็นถึงการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

-เซอร์เรียลลิสม์ไม่เคยพยายามปิดบังเจื่อนแรงที่เรงเสนห์ที่เรองโรจน์อยู่ในความรักระหว่างหญิงกับชาย ในเซอร์เรียลลิสม์ ผู้หญิงจะได้รับความรักและยกย่องดุจ “มหาสัจญา”

-ในเซอร์เรียลลิสม์สังหรณ์ของกวีถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ สังหรณ์ของกวีนี้เท่านั้นที่มี “เชือกที่โยงนำทาง” ไปสู่ความเป็นจริงที่เร้นลับซึ่งไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยผัสสะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ในงานศิลปะ

จิตรกรรมเซอร์เรียลลิสม์ส่วนใหญ่ที่มีลักษณะเล่าเรื่องนั้นมักมีแก่นเรื่องร่วมกับแก่นเรื่องของงานวรรณศิลป์ด้วย แต่การให้น้ำหนักและน้ำเสียงจะต่างออกไป แก่นเรื่องที่ร่วมกันแต่ทางจิตรกรรมเน้นน้อยกว่ามาก ได้แก่ แก่นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นเด็ก และการเสนาสภาพของเมือง เราจะพบแก่นเรื่องแรกประปรายในผลงานบางชิ้น เช่น ของคาลิ และสำหรับแก่นเรื่องหลังพบได้ในภาพวาดของเดลิวัซ ซึ่งใช้ฉากในเมือง แสดงให้เห็นถนน อาคาร บ้านเรือน รถราง สถานีรถไฟ หรือห้องพักคอย (ที่ตกแต่งหรูหราสไตล์ Belle Epoque) โดยมีผู้หญิงเปลือยหรือกึ่งเปลือยท่าทางกึ่งฝันกึ่งตื่น แต่แก่นเรื่องที่จิตรกรรมเซอร์เรียลลิสม์ให้น้ำเสียงและน้ำหนักเข้มข้นมากกว่า ได้แก่ แก่นเรื่องเกี่ยวกับแรงปรารถนาซึ่งมีความรุนแรงจนถึงขั้นผิดปกติ จิตรกรเซอร์เรียลลิสม์จะสนใจมิติของตำนานมาก และไม่ได้มุ่งเฉพาะตำนานที่เกี่ยวกับผู้หญิง ความรักหรือแรงปรารถนาเท่านั้น หากแต่สนใจตำนานหรือปกรณัมที่เชื่อมโยงกับจิตไร้สำนึกหรือความยึดมั่นเฉพาะตัว หรือที่ตอบสนองเป้าหมายหลักของกลุ่ม

รูปที่ 1 Figure at Window 1925 : Salvador Dali

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

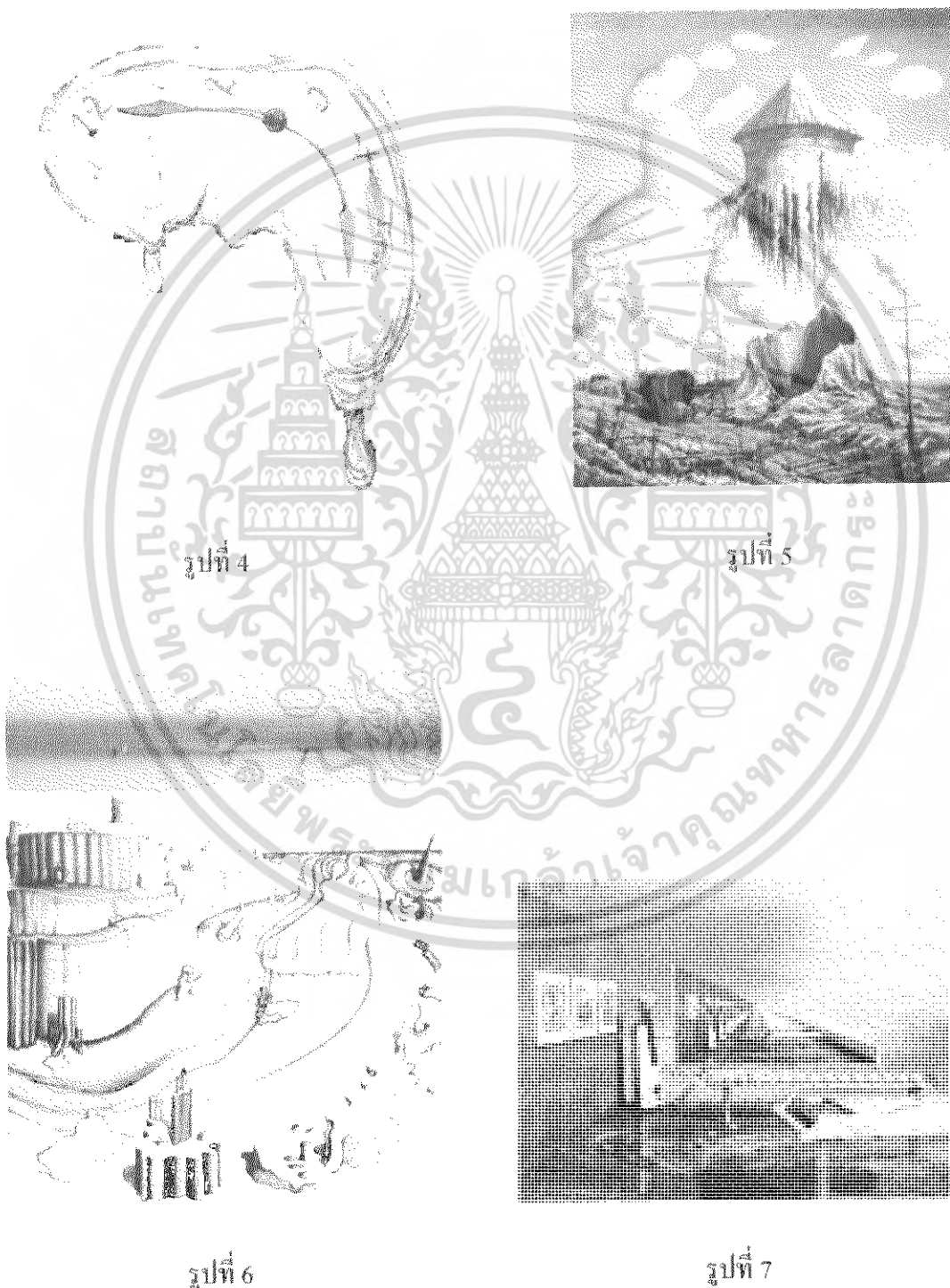
รูปที่ 2 The Hallucinogenic Toreador 1969/70 : Salvador Dali

รูปที่ 3 Metamorphosis of Narcissus 1937 : Salvador Dali

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะบางส่วนในลัทธิ Surrealism

รูปที่ 4

รูปที่ 5

รูปที่ 6

รูปที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ตัวอย่างช่างภาพและผลงานในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

David LaChapelle

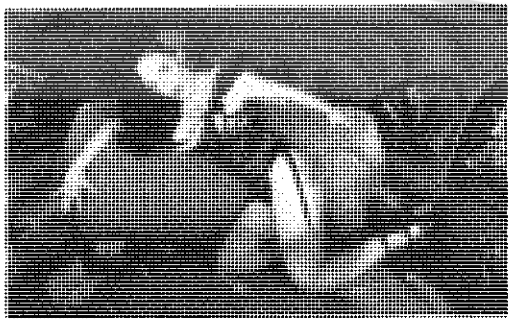
เกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1969 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นช่างภาพแฟชั่น, ภาพถ่ายโฆษณา, ภาพถ่ายบุคคลและภาพถ่ายบุคคลที่มีชื่อเสียงงานของ David LaChapelle ได้จัดอยู่ในกลุ่มของเซอร์เรียลลิสม์ที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งในยุคทศวรรษที่ 90

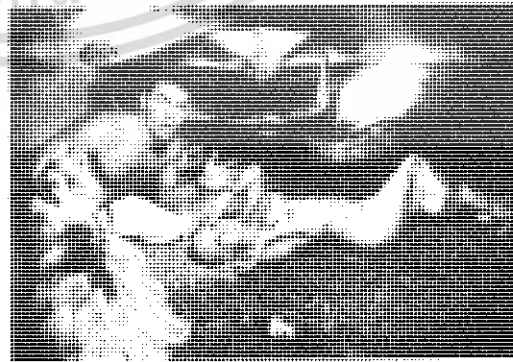
รูปที่ 8

รูปที่ 9

รูปที่ 10

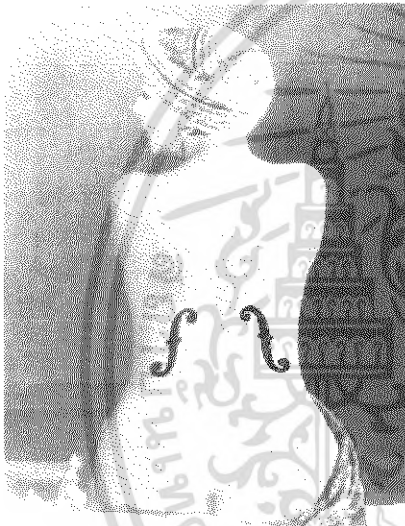
รูปที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Man Ray

ชื่อเดิมว่า Emmanuel Radnitzky เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1890 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 1890

แมน เรย์ จัดว่าเป็นศิลปินในกลุ่มของเซอร์เรียลลิสม์ และเป็นศิลปินที่ได้รับการกระแสนิยมของคาต้าซึ่งงานของ แมน เรย์ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่ายบุคคล

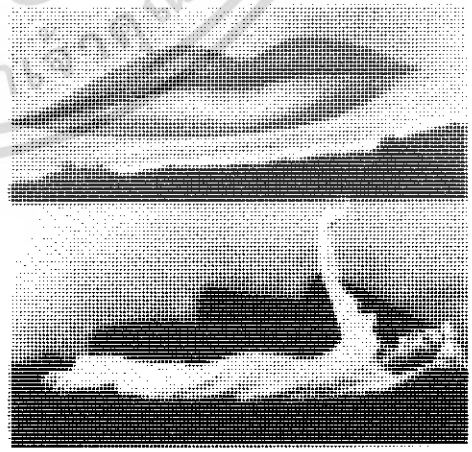
รูปที่ 12

รูปที่ 13

รูปที่ 14

รูปที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lee Miller

Lee Miller (1907 – 1977) เกิดที่นครนิวยอร์กประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่ออายุ 18 ปี ได้เดินทางไปศึกษาทางด้านศิลปะที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และได้กลับมาทำงานให้กับนิตยสาร Vogue ของอเมริกา

ลี มิลเลอร์ ได้จัดว่าเป็นศิลปินในกลุ่มของเซอร์เรียลลิสม์จากการเชยชวน และคำแนะนำของแมน เรย์ งานของ ลี มิลเลอร์ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่ายบุคคล

รูปที่ 16

รูปที่ 17

รูปที่ 18

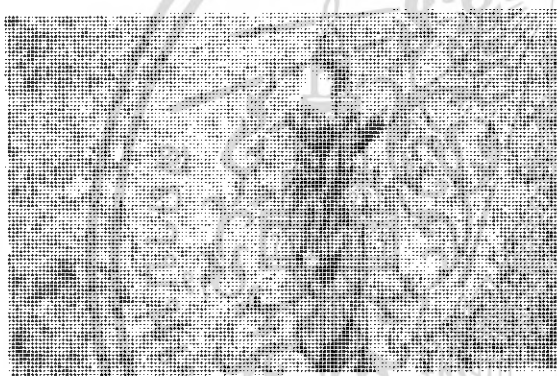
รูปที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

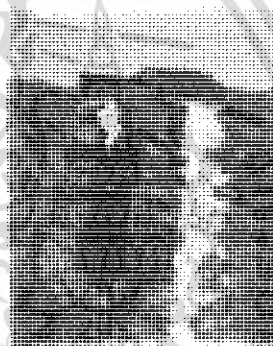
Guy Bourdin

เกิดเมื่อวันที่ 2 ธ.ค. 1928 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ได้เข้ารับการฝึกอบรมทางด้าน การถ่ายภาพครั้งแรกจากการที่ได้ถูกเกณฑ์ทหารเข้าอยู่ในกองทัพอากาศของประเทศฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. 1948 และได้ร่วมงานกับนิตยสาร Vouge ในหลายๆประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อิตาลี และ ฝรั่งเศส

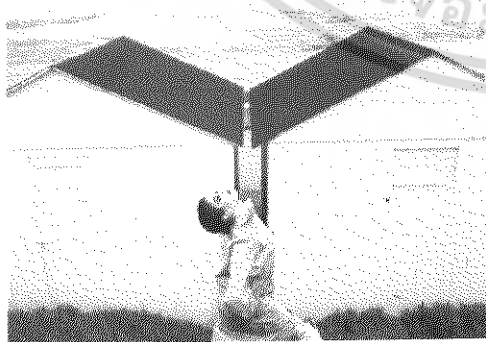
กีย์ โบร์แต็ง เป็นช่างภาพแฟชั่น และภาพถ่ายโฆษณาในกลุ่มของเซอร์เวอริสมีจากการเชิญชวน และคำแนะนำของ แมน เรย์ ด้วยเช่นกัน กีย์ โบร์แต็ง เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงในยุคทศวรรษที่ 70-80 จากการถ่ายภาพแฟชั่นในสไตส์ที่แปลกของเขเอง ทำให้วงการถ่ายภาพแฟชั่นยุคนั้น สั่นสะเทือน

รูปที่ 20

รูปที่ 21

รูปที่ 22

รูปที่ 23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การเข้ามาของงานภาพถ่ายในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

งานภาพถ่ายเริ่มเข้ามามีบทบาทจากการเคลื่อนไหวทางศิลปะของศิลปินในกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ในงานของ แมน เรย์ และ Maurice Tabard โดยการใช้เทคนิคในการถ่ายภาพที่เขาใช้มากมายเช่น การซ้อนภาพ การนำสีมาใช้ในงานภาพถ่าย การตัดต่อ รวมถึงวิธีการ Solarization แนวคิดในภาพของเขาสร้างขึ้นจากการรวมกันระหว่างความฝันเข้ากับความจริง

Hans Bellmer ช่างภาพชาวฝรั่งเศส ได้หมกมุ่นกับเครื่องอัดภาพของเขา และวิธีอัดภาพที่เขาคิดขึ้นมาด้วยตัวของเขาเอง งานของเขามักจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเพศที่แปลกออกไป

รูปที่ 24 The Doll, (1934–35) Hans Bellmer

ขณะที่ เรอเน่ มากริตต์ ซึ่งเป็นจิตรกรในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ก็หันมาใช้กล้องถ่ายภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งตัวของเรอเน่ มากริตต์ ก็คิดว่า ภาพวาดของเขา กับภาพถ่ายของเขามีค่าเท่าเทียมและไม่แตกต่างกัน

ความเข้าใจในการถ่ายภาพของศิลปินกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ ทำให้เกิดความน่าสนใจในการสร้างงานศิลปะ ใช้จินตนาการที่แปลกออกไปจนไม่สามารถอธิบายได้จากการค้นพบสิ่งต่าง ๆ มากมาย แม้ว่าภาพถ่ายจะมีความชัดเจนของภาพมากกว่าภาพวาดก็ตาม แต่ในการที่ช่างภาพมองผ่านปริซึมในกล้องก็ยังสามารถตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น และจิตใต้สำนึกของศิลปินกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง และออกจากสิ่งที่มีในธรรมชาติให้เป็นบทบาทใหม่ทางศิลปะ

ในงานภาพถ่ายบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพแบบธรรมดา การ Snapshot, การถ่ายภาพนิ่งในภาพยนตร์, การถ่ายภาพทางการแพทย์ หรือแม้กระทั่งการถ่ายภาพเพื่อการรักษาความปลอดภัย

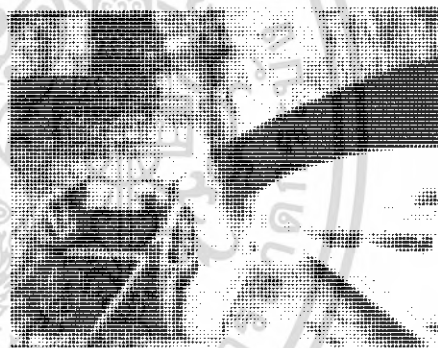
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเหล่านี้ก็มีปรากฏอยู่ในนิตยสารของเซอร์เรียลลิสต์เช่น La Revolution Surrealist และ Minotaure ด้วยเช่นกัน

แรงกระตุ้นทางความคิดนำไปสู่การเปิดเผยของสิ่งที่ซ่อนเร้นในเซอร์เรียลลิสต์เกี่ยวกับมโนภาพอันเป็นที่นิยมในบางส่วน สำหรับความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศิลปินในกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์นำมาใช้นั้น Eugene Atget ซึ่งเป็นศิลปินคนหนึ่งในกลุ่มเซอร์เรียลลิสต์ได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของเขา และได้ตีพิมพ์ลงในนิตยสารของเซอร์เรียลลิสต์ ด้วย เช่น นิตยสาร La Revolution Surrealiste เมื่อปี ค.ศ. 1926 จากการนำเสนอแนะของ แมน เรย์

รูปที่ 25

รูปที่ 26

Eugene Atget (1856 – 1927)

งานของ Eugene Atget มักจะเป็นลักษณะของถนนที่รกร้างในเมืองเก่าของกรุงปารีส

Francois Baudot ช่างภาพชาวฝรั่งเศสได้กล่าวถึงแฟชัน และเซอร์เรียลลิสต์

เซอร์เรียลลิสต์ยังคงเป็นแรงบันดาลใจที่ดีที่สุดสำหรับภาพถ่ายแฟชันทั่วโลก นักออกแบบชื่อดังได้นำอุดมคติ และความสุนทรีย์ มาประยุกต์เข้าด้วยกัน สร้างสรรค์ผลงานที่อัจฉริยะขึ้น เช่น Salvador Dali, Joan Miro Rene, Magritte หรือแม้กระทั่ง แมน เรย์ ผู้ที่แนะนำให้ กย์ โบแต็ง เข้ามาถ่ายให้กับนิตยสาร Vogue ของฝรั่งเศสเป็นครั้งแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซอร์เรียลลิสต์มักจะใช้ความตลก ขำขัน และความคิดที่เกินธรรมดา ในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะ และเหตุการณ์ที่อื้อฉาว จะสามารถทำให้ภาพไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตได้

แฟชั่นและเซอร์เรียลลิสต์เป็นข้อพิสูจน์ได้ถึงความหลงใหล มัวเมาในรูปแบบที่กำลังนิยม โดยศิลปะที่เน้นหนักในเรื่องของจิตใต้สำนึก ผลงานที่สามารถสร้างความหลงใหลให้ผู้คนมากที่สุดที่เห็นได้อย่างชัดเจนในงานของนักออกแบบร่วมสมัยนั้น ได้แก่ Yves Saint Laurent, Jean Paul Gaultier และ Serge Lutens

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กี๋ โบร์แต็ง โน้ลท์ทิจเซอร์เรียลลิสม์

3.1 ประวัติของ กี๋ โบร์แต็ง

รูปที่ 27 ภาพของ กี๋ โบร์แต็ง

กี๋ โบร์แต็ง เกิดเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1928 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เดิมชื่อ Guy Louis Banarès และถูกครอบครัวของ Maurice Desire Bourdin รับไปเลี้ยง จึงได้ใช้นามสกุลว่า โบร์แต็ง ปี ค.ศ. 1948 – 1949 ได้ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการเป็นทหารของกองทัพอากาศของฝรั่งเศส ประจำอยู่ที่เมืองคาการ์ ประเทศเซเนกัล ซึ่งในกองทัพอากาศได้จัดอบรมเกี่ยวกับการถ่ายภาพขึ้น และนี่คือครั้งแรกในการศึกษาทางการถ่ายภาพของ กี๋ โบร์แต็ง

นิทรรศการครั้งแรกของ กี๋ โบร์แต็ง เป็นนิทรรศการภาพถ่ายที่ห้องจัดแสดงภาพแห่งหนึ่ง ในกรุงปารีส เมื่อปี ค.ศ. 1950 แต่ในการจัดนิทรรศการครั้งที่ 2 ของ กี๋ โบร์แต็ง ได้จัดขึ้นที่ Galerie 29 ถนน rue de Seine ณ กรุงปารีส เป็นนิทรรศการภาพถ่าย จากการแนะนำและดูแล โดย แมน เรย์ เมื่อปี ค.ศ. 1952 และในปี ค.ศ. 1953 กี๋ โบร์แต็ง ได้จัดนิทรรศการขึ้นอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ กี๋ โบร์แต็ง ได้ใช้ชื่อ Edwin Hallan นามแฝงในการแสดงงาน และเป็นครั้งแรกที่ กี๋ โบร์แต็ง ใช้นามแฝงจัดขึ้นที่ Galerie Huit ถนน rue St. Julien-le-Pauvre ณ กรุงปารีส

กี๋ โบร์แต็ง ได้จัดนิทรรศการต่อมาเรื่อยๆ จนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1955 กี๋ โบร์แต็ง ได้ถ่ายภาพแฟชั่นครั้งแรก ให้กับนิตยสาร Vouge ของฝรั่งเศส ปี ค.ศ. 1972 ได้ถ่ายภาพให้กับนิตยสาร Vouge ของอิตาลี ปี ค.ศ. 1974 ได้ถ่ายภาพให้กับ Vouge ของอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

นอกจากงานถ่ายภาพแฟชั่นให้กับ Vouge แล้ว ก็ยี่ โบร์แต็ง ยังได้ถ่ายโฆษณาให้กับสินค้ายี่ห้อดัง เช่น Issey Miyake, Charles Jourdan, Gianfranco Ferré, Gianni Versace, Lancetti, Révillon, Emanuel Ungaro และ Chanel

ปี 1988 ได้รับรางวัล The Infinity Award จากการถ่ายภาพโฆษณาของ Chanel ในปี 1987 และในวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ. 1991 ก็ยี่ โบร์แต็ง เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง โดยมีอายุเพียง 62 ปี ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส บ้านเกิดของเขาเอง

3.2 แนวความคิด เทคนิค และวิธีการสร้างภาพของ ก็ยี่ โบร์แต็ง

ก็ยี่ โบร์แต็ง มีการแสดงเจตนาที่จะนำเสนองานของตนเองให้ผิดแปลก แหวกแนวจากคนอื่นให้เห็นอย่างชัดเจน ในยุคทศวรรษที่ 70-80 งานของ ก็ยี่ โบร์แต็ง มักจะครบวงด้วยเรื่องทางเพศที่ผิดแปลกไปจากคนอื่น เพื่อเกิดกระตุ้นคนดูให้หลงใหล ลักษณะของภาพส่วนใหญ่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดภาพที่มีสีสัน และลักษณะที่คล้ายกับภาพวาดสีน้ำมัน ก็ยี่ โบร์แต็ง กล้าแสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ระหว่างความเข้าใจอะไรใหม่ๆที่สื่อลง กับคาราที่มีชื่อเสียง จะสามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกถึงจินตนาการได้ โดยการทำให้บางแบบออกมามีความเหมือนเทพธิดาในนิยาย

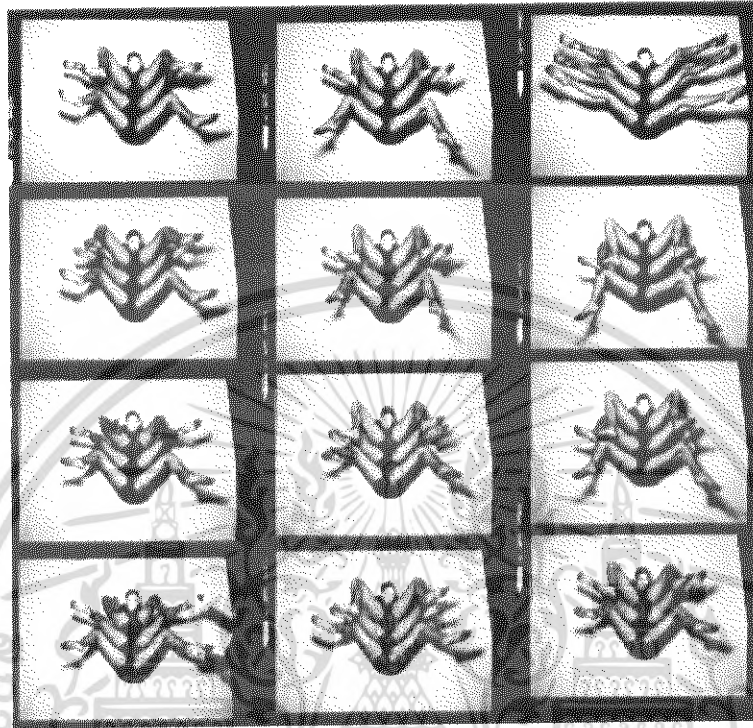
เทคนิคที่ ก็ยี่ โบร์แต็ง มักใช้ในการสร้างสรรค์งานของเขา มักจะเป็นเทคนิคที่ง่าย และไม่ซับซ้อน เช่น การใช้แสงธรรมชาติ หรือการจัดแสงอย่างง่าย เช่นการ Fill Flash หรือ การ Drop Ambient เนื่องจาก ก็ยี่ โบร์แต็ง ให้ความสำคัญกับการเสนอภาพมากกว่าเทคนิคในการสร้างภาพที่ซับซ้อน แต่ก็ยังคงเน้นสีสันที่ค่อนข้างสดอันเป็นเอกลักษณ์ของ ก็ยี่ โบร์แต็ง และการวางองค์ประกอบของภาพที่แปลกเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งานของ ก็ยี่ โบร์แต็ง นั้นโด่งดังในวงการภาพถ่ายแฟชั่น ยุคทศวรรษที่ 70-80 เป็นอย่างมาก

ถึงแม้ว่า ก็ยี่ โบร์แต็ง จะโด่งดังจากภาพที่มีสีสันฉูดฉาด แต่ ก็ยี่ โบร์แต็ง ไม่ได้เป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพเฉพาะภาพสีที่มีสีสันฉูดฉาดเพียงอย่างเดียว ในยุคแรกๆที่ ก็ยี่ โบร์แต็ง ถ่ายให้กับนิตยสาร Vogue Paris นั้น งานของ ก็ยี่ โบร์แต็ง มักจะเป็นภาพขาวดำ, ภาพสีในลักษณะของ Monotone หรือแม้กระทั่งงานที่เป็น Polaroids ก็สร้างชื่อเสียงให้กับเขา

81161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานภาพถ่ายดำบางส่วนของของ Guy Bourdin

รูปที่ 28

รูปที่ 29 เป็นภาพแรกที่ Guy Bourdin ถ่ายให้กับนิตยสาร Vogue Paris - February, 1955

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

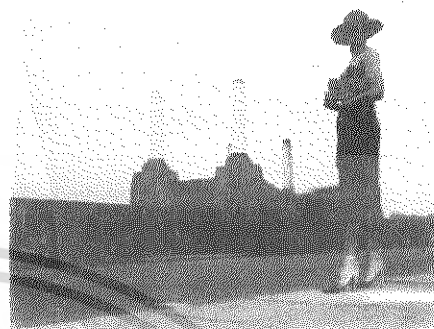
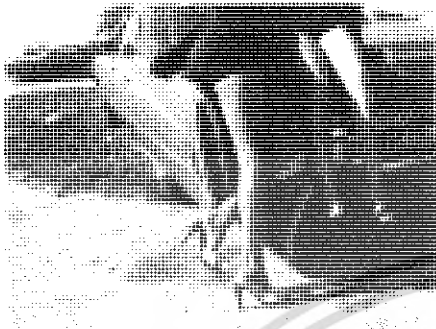
รูปที่ 30 Vogue Paris – April 1959

รูปที่ 31 Vogue Paris – Nov. 1975

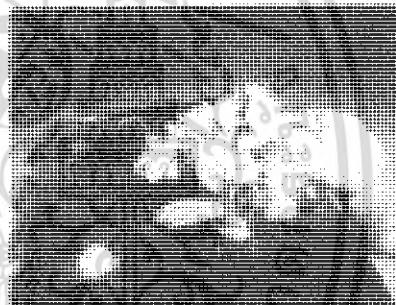
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานภาพ Polaroids ของ Guy Bourdin

รูปที่ 32

รูปที่ 33

รูปที่ 34

รูปที่ 35

รูปที่ 36

รูปที่ 37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

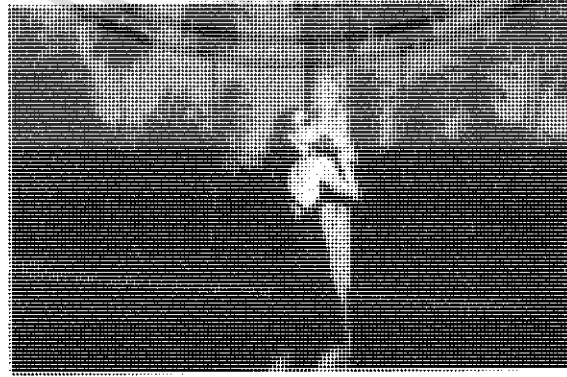
3.3 ภาพผลงานของ Guy Bourdin

รูปที่ 38

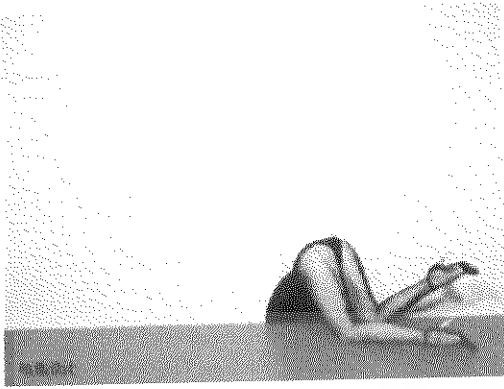

รูปที่ 39

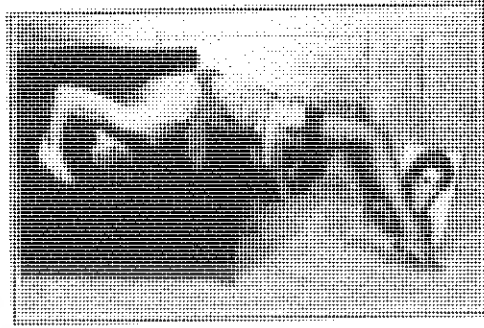

รูปที่ 40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 41

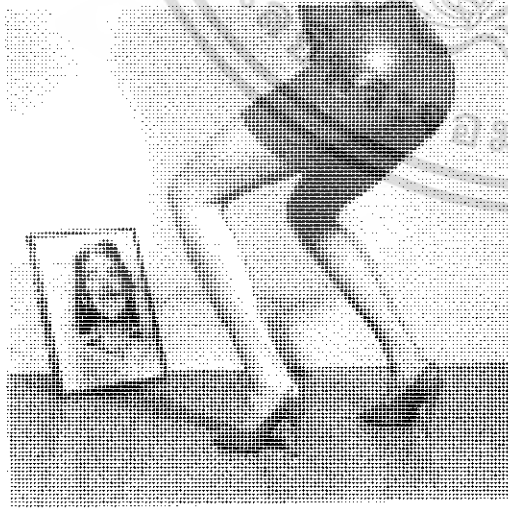
รูปที่ 42

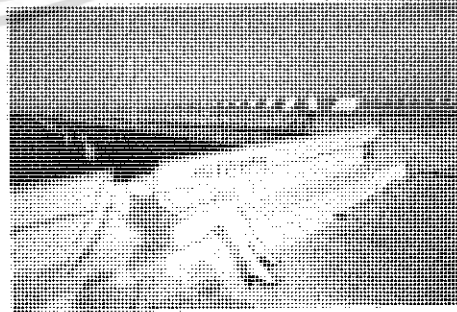
รูปที่ 43

รูปที่ 44

รูปที่ 45

รูปที่ 46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 บทวิจารณ์เกี่ยวกับงานของ กิ๊ว โบร์แต็ง

บทวิจารณ์ในหนังสือเดอะแฟชั่นบุ๊ก (The Fashion Book) ได้กล่าวถึง กิ๊ว โบร์แต็ง

กิ๊ว โบร์แต็ง มีการแสดงเจตนาที่จะนำเสนองานของตนเองให้ผิดแปลก แหวกแนวจากคนอื่นให้เห็นอย่างชัดเจน ในยุคทศวรรษที่ 70 – 80 งานของ กิ๊ว โบร์แต็ง มักจะครบงำด้วยเรื่องทางเพศ ที่ผิดแปลกไปจากคนอื่น เพื่อเกิดกระตุ้นคนดูให้หลงใหล ลักษณะของภาพส่วนใหญ่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดภาพที่มีสีสัน และลักษณะที่คล้ายกับภาพวาดสีน้ำมัน กิ๊ว โบร์แต็ง กล้าแสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ระหว่างความเข้าใจอะไรใหม่ๆที่เสื่อมลง กับคาราที่มีชื่อเสียง จะสามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกถึงจินตนาการได้ โดยการทำให้บางแบบออกมางดงามเหมือนเทพธิดาในนิยาย

กิ๊ว โบร์แต็ง จัดว่าเป็นเซอร์เรียลลิสต์ที่เป็นที่นิยม และโด่งในยุคทศวรรษที่ 70 – 80 มาก กิ๊ว โบร์แต็ง เริ่มทำห้วงการภาพถ่ายแฟชั่นต้นสะเทือน โดยการถ่ายภาพแฟชั่นชุดแรกให้กับนิตยสาร Vogue ของฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1955 จากการแนะนำของ แมน เรย์ และ Jacques Fath เป็นแฟชั่นของ Issue และงานโฆษณาของ Charles Jourdan

การแสดงภาพของ กิ๊ว โบร์แต็ง ที่เพชเม็กกิล แกลเลอรี ในนครนิวยอร์ก

Sara Valdez ได้กล่าวถึงสิ่งที่ตกทอดจาก กิ๊ว โบร์แต็ง ด้วยความชื่นชมว่า “กิ๊ว โบร์แต็ง เหมือนเป็นวีรบุรุษ แก่ศิลปินร่วมสมัยคนอื่นๆ ไม่แพ้ Paul McCarthy และ Matthew Barney เขาเหมือนบุคคลที่ประสมประสานระหว่างความน่าขยะแขยง เข้ากับสิ่งที่ล้ำเลิศได้ดี และเป็นบุคคลที่ทำให้วงการภาพถ่ายแฟชั่นต้นสะเทือน โดยการสร้างผลงานที่แปลก และเป็นเอกลักษณ์ของ กิ๊ว โบร์แต็ง และเพราะสไตล์ของเขาเอง ทำให้สไตล์ ของภาพถ่ายแฟชั่นทั่วไปในยุคทศวรรษที่ 80 เสื่อมลงภายในเวลา 10 ปี”

หนังสือ เทเลกราฟ (Telegraph Magazine) ของอังกฤษ 2/2/02

Naomi West ได้กล่าวถึง กิ๊ว โบร์แต็ง ว่า “ภาพของ กิ๊ว โบร์แต็ง มักจะเป็นมุมมองด้านมืด จัดฉากเป็นเรื่องราว และทำให้ดูยุ่งยาก กิ๊ว โบร์แต็ง ไม่ยอมรับว่าภาพของเขามีชื่อเสียง จนกระทั่ง 10 ปีหลังจากที่ กิ๊ว โบร์แต็ง เสียชีวิต ได้มีการจัดนิทรรศการของเขาขึ้น และโด่งดังมากในประเทศอังกฤษ”

Francois Baudot ได้กล่าวถึงแฟชั่นและเซอร์เรียลลิสม์

เซอร์เรียลลิสม์ยังคงเป็นแรงบันดาลใจที่ดีที่สุดสำหรับภาพถ่ายแฟชั่นทั่วโลกนักร้องแบบชื่อดังได้นำอุดมคติ และความสุนทรีย์ มาประยุกต์เข้าด้วยกัน สร้างสรรค์ผลงานที่อัจฉริยะขึ้น เช่น Salvador Dali ,Joan Miro Rene ,Magritte หรือแม้กระทั่ง แมน เรย์ ผู้ที่แนะนำให้ กิ๊ย โบร์แต็ง เข้ามาถ่ายให้กับนิตยสาร Vogue ของฝรั่งเศสเป็นครั้งแรก

เซอร์เรียลลิสม์มักจะใช้ความตลก จำข้น และความคิดที่เกินธรรมดา ในการสร้างสรรค์ผลงาน และเหตุการณ์ที่อื้อฉาว จะสามารถทำให้ภาพไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตได้

แฟชั่น และ เซอร์เรียลลิสม์ เป็นข้อพิสูจน์ได้ถึงความหลงใหล มัวเมาในรูปแบบที่กำลังนิยม โดยศิลปะที่เน้นหนักในเรื่องของจิตใต้สำนึก ผลงานที่สามารถสร้างความหลงใหลให้หยุดนิ่งมากที่สุดที่เห็นได้อย่างชัดเจนในงานของนักร้องแบบร่วมสมัยนั้น ได้แก่ Yves Saint Laurent, Jean Paul Gaultier และ Serge Lutens.

3.5 วิเคราะห์ลักษณะเด่นของ กิ๊ย โบร์แต็ง เพื่อนำมาใช้ในงานศิลปะนิพนธ์

1. สิ่งานของ กิ๊ย โบร์แต็ง มีลักษณะของสีที่ค่อนข้างสด งดงาม และโดดเด่นในการตัดกันของสีที่ค่อนข้างรุนแรง
2. การวางองค์ประกอบ กิ๊ย โบร์แต็ง มีการนำเสนอจุดสนใจของภาพ และจุดเด่นในลักษณะที่แปลกออกไป เช่น การนำสิ่งก้ำกั้ว เสาไฟ หรือต้นไม้ มาบังนางแบบ แต่ก็ไม่ทำให้สิ่งที่ต้องการนำเสนอ นั้นลดความโดดเด่นลงไป และทำให้มีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น
3. การวางเรื่องราว เป็นการวางเรื่องราวของภาพที่ไม่ซับซ้อน และแสดงให้เห็นเป็นฉากๆ
4. การจัดทำทาง (Pose) ของผู้แสดงแบบ (model) จะเป็นการจัดทำทาง (pose) ที่มีความเคลื่อนไหว ไม่นิ่งอยู่กับที่เป็นส่วนใหญ่ และมีการจับจังหวะของนางแบบ โดยที่นางแบบกำลังทำหรือต้องการอะไรสักอย่าง แต่หยุดอยู่โดยที่ยังทำสิ่งนั้นยังไม่เสร็จ เพื่อให้ผู้ชมมีจินตนาการออกไปลักษณะของนางแบบ และหน้าตา ค่อนข้างคุ และเข้มแข็ง เพื่อให้ดูแล้วเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่ง หรือบางครั้งอาจแสดงออกทางสีหน้า แทนการจัดทำทาง (Pose) หรือการกระทำ เช่น สีหน้าเศร้า มึนงง และหม่นหมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

ลัทธิทางศิลปะเซอร์เรียลลิสม์เกิดขึ้นมานานนับร้อยปี หลังจากจบสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์เริ่มมาจากการเป็นงานศิลปะในลักษณะของงานภาพเขียนมาก่อนภาพถ่าย ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับลัทธิเซอร์เรียลลิสม์แล้ว จำเป็นต้องมีศิลปินในการที่จะศึกษาแนวความคิดในรูปแบบของภาพถ่ายแฟชั่นในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ และ กิย์ โบแต็ง คือช่างภาพที่ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถดึงความชัดเจนของงานภาพถ่ายแฟชั่นในรูปแบบของเซอร์เรียลลิสม์ได้เด่นชัดคนหนึ่ง

โดยสรุปแล้วที่มาของงานจะมีความคิดที่ว่าด้วยการปลดปล่อยจิตใจให้เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ และก้าวเข้าสู่ความจริงอันสูงสุด ซึ่งทำให้เกิดจินตนาการที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล

4.1 แนวความคิด

ในตัวเนื้อหาของงานของข้าพเจ้าต้องการจะแสดงออกถึงความงามในสิ่งที่ศิลปินในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์บอกถึง ซึ่งวิเคราะห์ ศึกษา และแปลออกมา ให้ออกมาตามมุมมองของข้าพเจ้า โดยเน้นถึงความเป็นภาพถ่ายแฟชั่นเป็นหลัก ซึ่งมีการจัดฉาก การเคลื่อนไหวของแบบ สี สัน และองค์ประกอบของภาพเป็นจุดส่งเสริมตัวแบบ และเสื้อผ้า

ข้าพเจ้าคิดว่าความจริงบนโลกใบนี้ช่างซับซ้อน บางสิ่งที่มนุษย์คิดว่ามีอยู่จริงก็อาจจะไม่มีจริง บางอย่างที่คิดว่าเป็นไปได้ก็อาจจะเป็นไปไม่ได้ บนโลกใบนี้มีหลายสิ่งที่มีมนุษย์ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงความรู้สึกเช่นนี้และแสดงออกมาในลักษณะของภาพถ่าย โดยจัดฉาก เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจ และมีจินตนาการเมื่อดูภาพโดยไม่ซับซ้อนจนเกินไป ในลักษณะของภาพถ่ายแฟชั่น

ในงานภาพถ่ายแฟชั่นชุดนี้ มีการตั้งใจที่ให้ภาพดูเหมือนจริงแต่ยังอยู่ในหลักของความเป็นไปได้ และตั้งใจให้ภาพดูย้อนยุค โดยการใช้นีออนที่ค่อนข้างสด การแต่งหน้า ทำผมแบบย้อนยุค และการให้ภาพมีเกรนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาพดูย้อนยุคยิ่งขึ้น

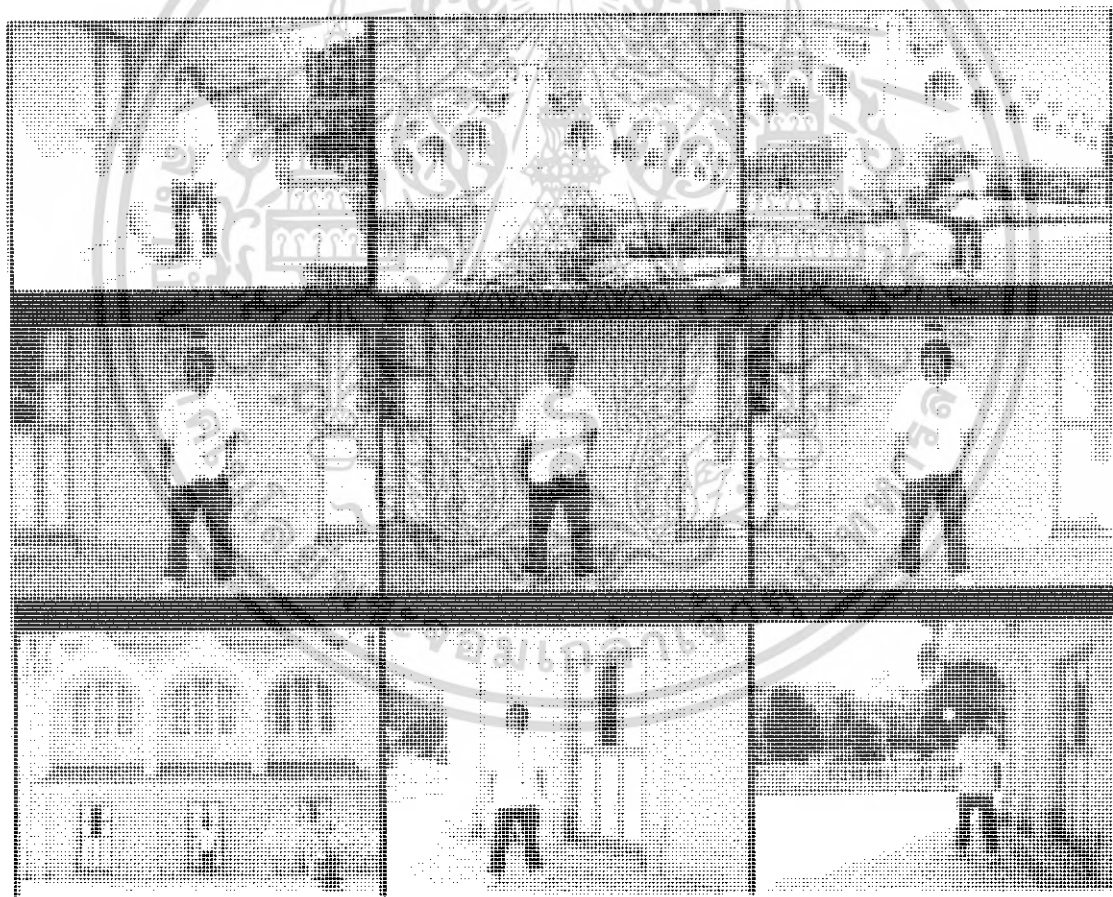
จากการที่ได้วิเคราะห์และสังเกตงานของ กิย์ โบแต็งแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่างานของ กิย์ โบแต็งมักจะมัลักษณะที่ให้ความรู้สึกถึงความโดดเด่น เดี่ยวดาย และความเหงา ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้สึก

ที่ได้จากการวิเคราะห์งานของ กิย์ โบร์แต็ง มาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้ขึ้น โดยใช้ชื่อเรื่อง “ความเดิยวลาช” มาเป็นหัวข้อในการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้

4.2 ขั้นตอนการทำงาน

4.2.1 ทดลองถ่ายสถานที่จริง

วัตถุประสงค์ของการทดลองถ่ายในสถานที่จริงครั้งนี้ เพื่อต้องการสำเนาภาพของสถานที่จริงจริงก่อนถ่ายจริง ประโยชน์ของการทดลองถ่ายครั้งนี้คือ สามารถรู้ขนาดของสถานที่เมื่อเทียบกับคนจริง และสีสັນของสถานที่จริง เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงสีสັນของเสื้อผ้าที่ควรเลือกใช้ในแต่ละฉากของภาพ

รูปที่ 47 ภาพทดลองถ่ายจากสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48 ภาพทดลองถ่ายจากสถานที่จริง

รูปที่ 49 ภาพทดลองถ่ายจากสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย

งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องประสานงานติดต่อหลายฝ่าย การเตรียมความพร้อมจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในการทำศิลปะนิพนธ์โครงการนี้

ในการถ่ายภาพแฟชั่นหรือในการทำงานศิลปะในหลายๆด้าน การที่จะทำงานศิลปะให้เสร็จสมบูรณ์และเสร็จสิ้นอย่างดีนั้น จะขึ้นอยู่กับขั้นตอนการเตรียมพร้อมมากที่สุด

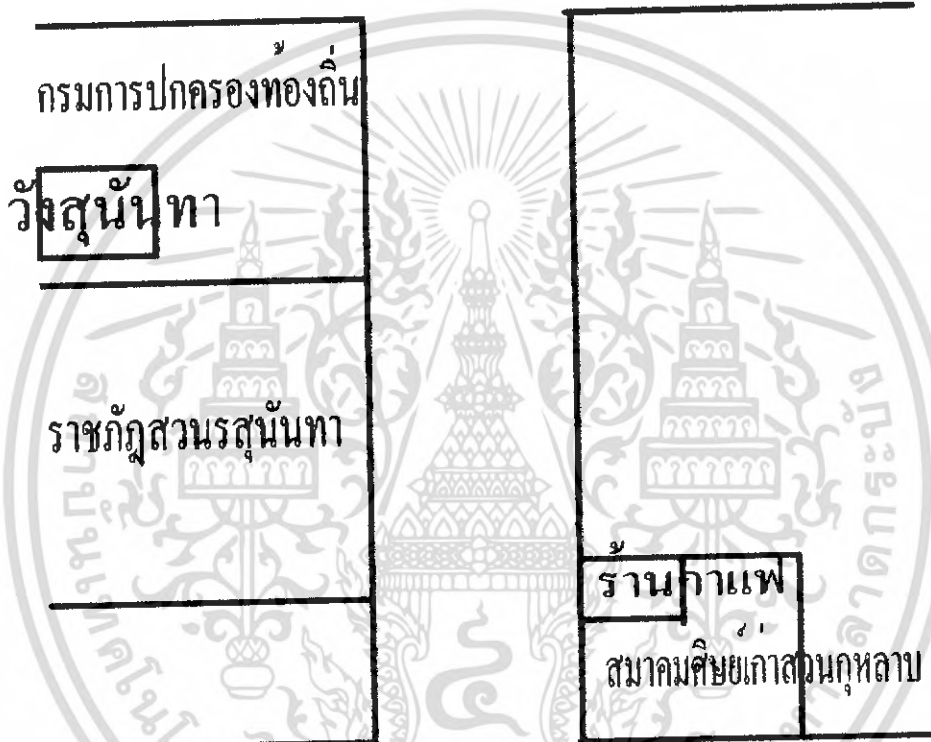
ก่อนถ่ายจริงข้าพเจ้าจำเป็นต้องไปศึกษาศถานที่ถ่ายจริงก่อน เพื่อความสะดวก และความแน่นอนในวันถ่ายจริง สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในวันถ่ายจริงคือ ห้องน้ำ ห้อเปลี่ยนเสื้อผ้า ปลั๊กไฟ วันเวลาความพร้อมในการทำงาน ร้านค้า ร้านอาหาร ตำแหน่งทิศทางการขึ้นการตกของพระอาทิตย์ และเวลาการขึ้นการตกของพระอาทิตย์ด้วย

เนื่องจากการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้ต้องมีการประสานงานในหลายๆด้าน จึงทำให้ต้องมีการติดต่อในหลายๆฝ่าย และเพราะมีการทำงานร่วมกันกับคนหลายคน จึงทำให้เกิดปัญหาตามมาค่อนข้างมาก และปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการเตรียมความพร้อมในถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้คือ การว่างงานที่ไม่ตรงกัน และการล่าช้าในการติดต่อขอใช้สถานที่ในวันถ่ายจริง ในการถ่ายแฟชั่นชุดนี้ได้มีการเลื่อนกำหนดถ่ายจริงถึง 2 ครั้ง เพราะทางสถานที่ที่ขอใช้ในวันถ่ายจริงได้เกิดฝนตกจึงทำให้ต้องเลื่อนการถ่ายไป และเพราะมีการเลื่อนกำหนดถ่ายจึงทำให้ต้องทำจดหมายติดต่อขอใช้สถานที่ใหม่ขึ้น จึงทำให้งานชิ้นนี้ออกมาค่อนข้างช้ากว่ากำหนดจากตารางการทำงาน

แผนที่การเดินทาง

พระที่นั่งวิมาณเมฆ

ถ.อุททองนอก

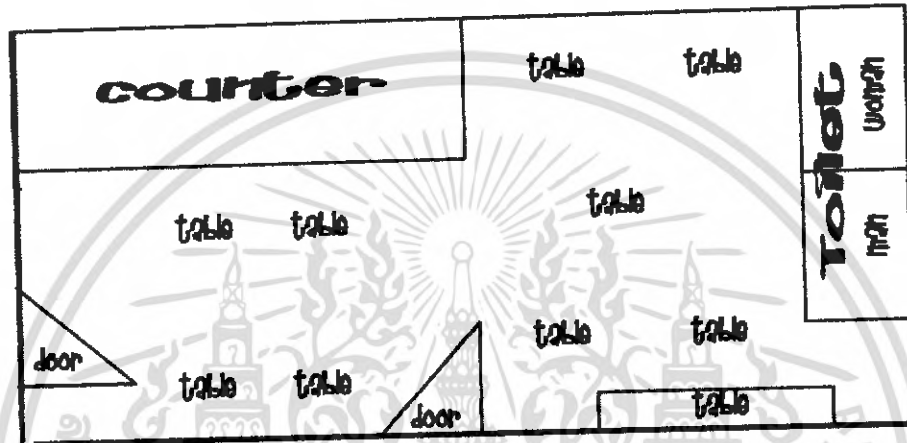
ถ.สามเสน

ท้าวสุกรี

รูปที่ 50 แผนที่ในการเดินทางไปสถานที่ถ่ายจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

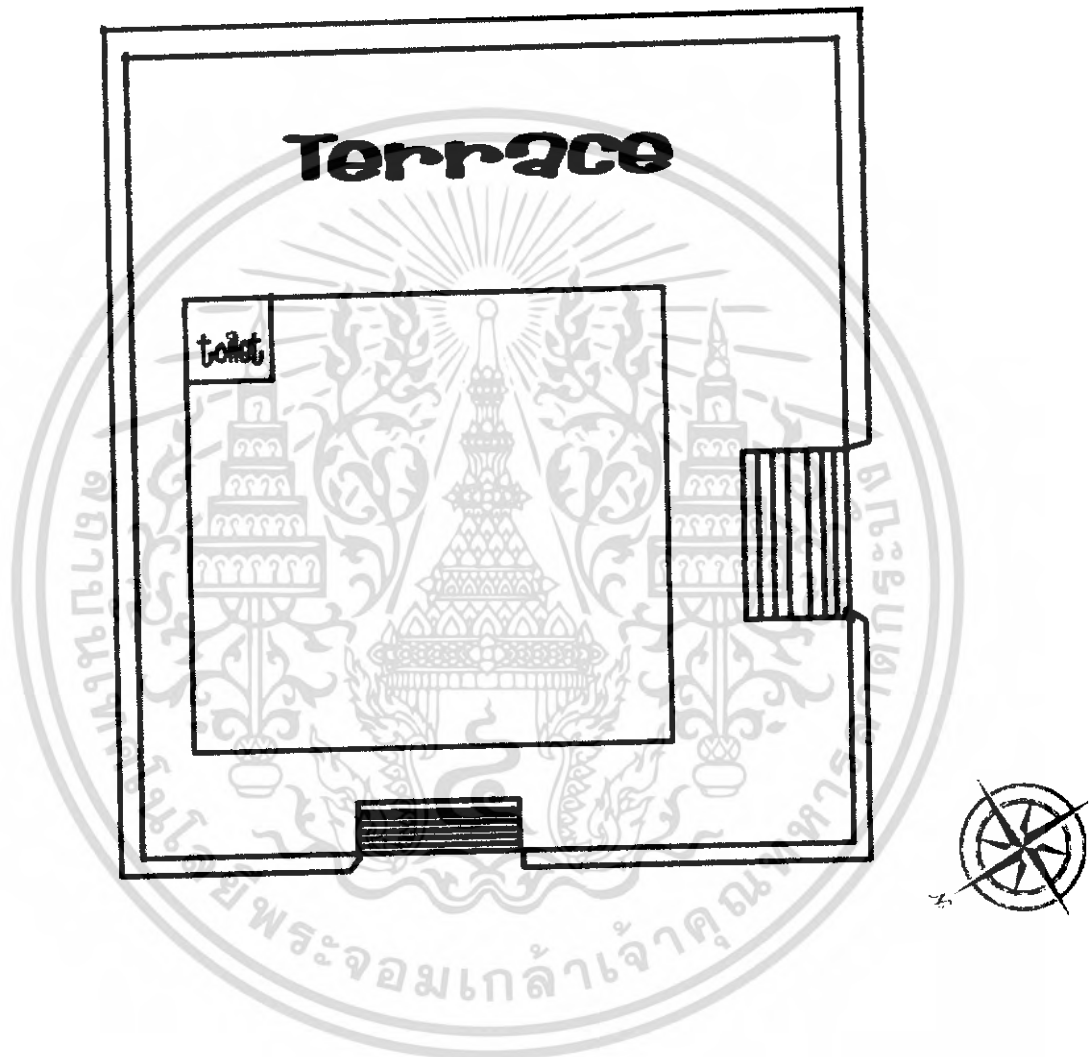
ตัวอย่างแผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 1 ร้านกาแฟ

รูปที่ 51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแผนผังสถานที่ถ่ายจริงสถานที่ 2 วังสุพรรณท

รูปที่ 52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ภาพนางแบบ

รูปที่ 53 ภาพนางแบบ

นางสาว พลอยศิริ เขานันนิตสัย (พลอย)

อายุ 20 ปี

สูง 169 ซม. น้ำหนัก 47

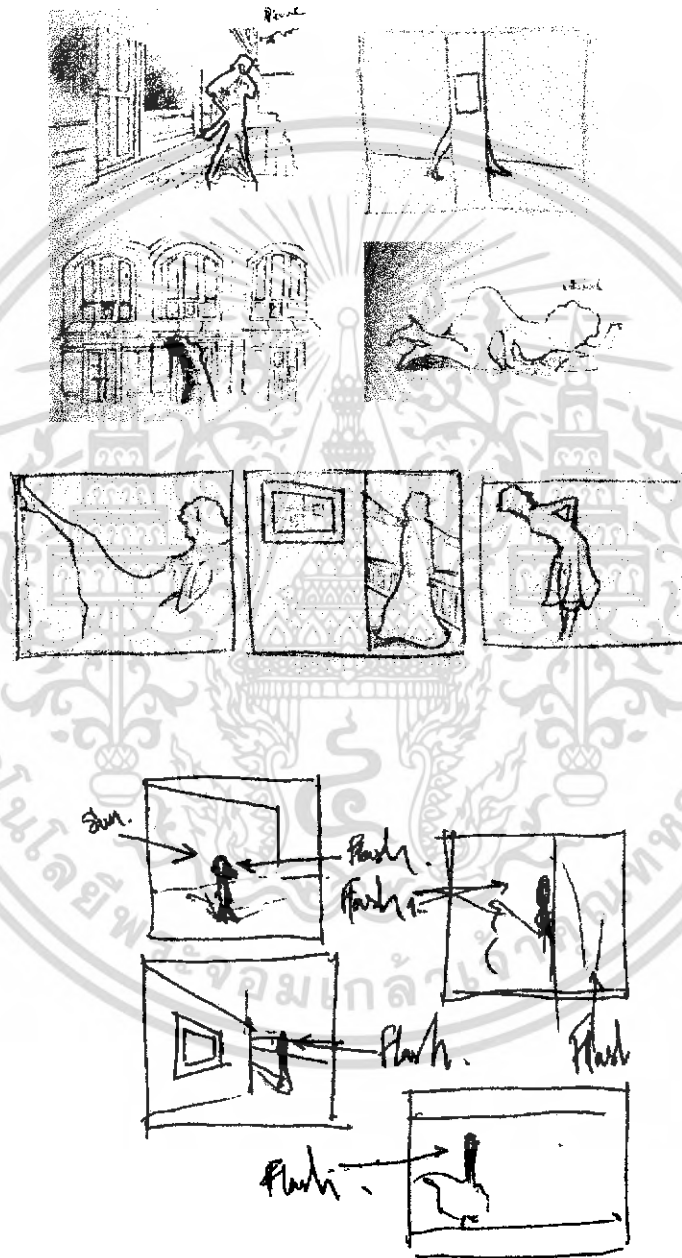
เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เลือก นางสาว พลอยศิริ เป็นนางแบบในแฟ้มชุดนี้เพราะข้าพเจ้าคิดว่า เมื่อ นางสาว พลอยศิริ ได้แต่งหน้าทำผมแล้วจะทำให้บุคลิกที่เข้ากับงานของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี คือมี ใบหน้าที่ดูแล้วค่อนข้างอ่อนช้อย และเมื่อมีการทำผมในลักษณะที่คนสมัยก่อนนิยมทำกัน ยิ่งทำให้ เป็นการส่งเสริมบุคลิกของ นางสาวพลอยศิริ ให้เข้ากับงานมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ภาพร่าง

หลังจากสำรวจสถานที่จริง ข้าพเจ้าจึง ได้วาดภาพร่างก่อนการถ่ายจริง เพื่อความสะดวก และรวดเร็วในวันถ่ายจริง

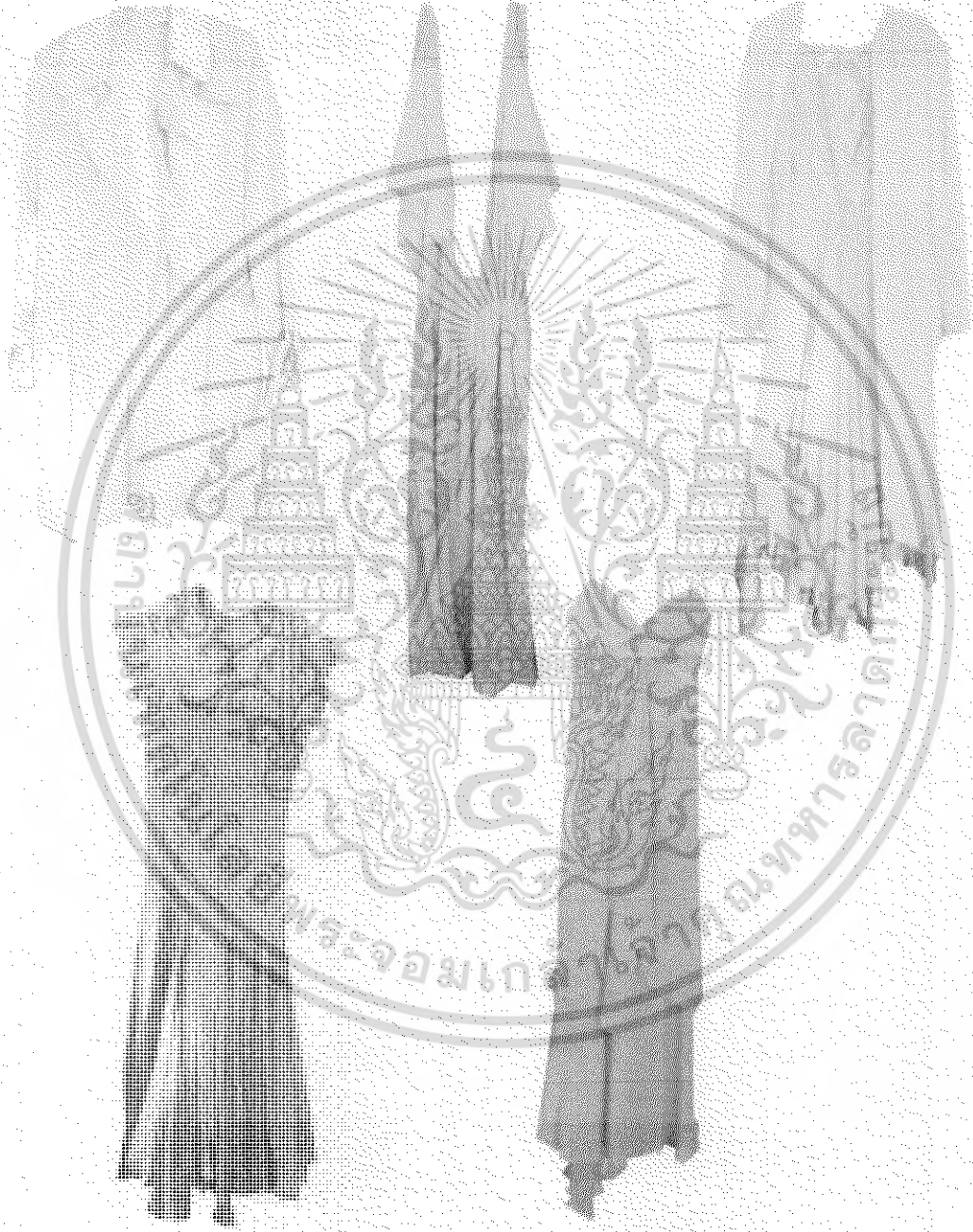
ตัวอย่างแบบร่างและการจัดแสง

รูปที่ 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างเสื้อผ้า

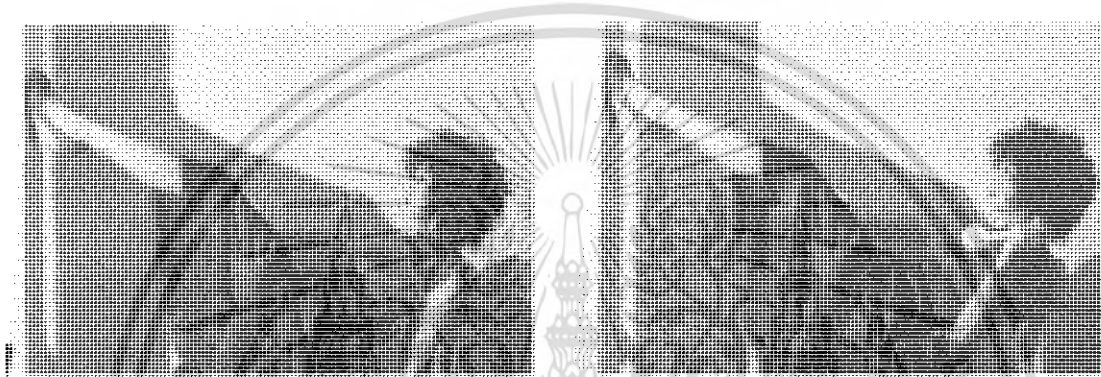

รูปที่ 55

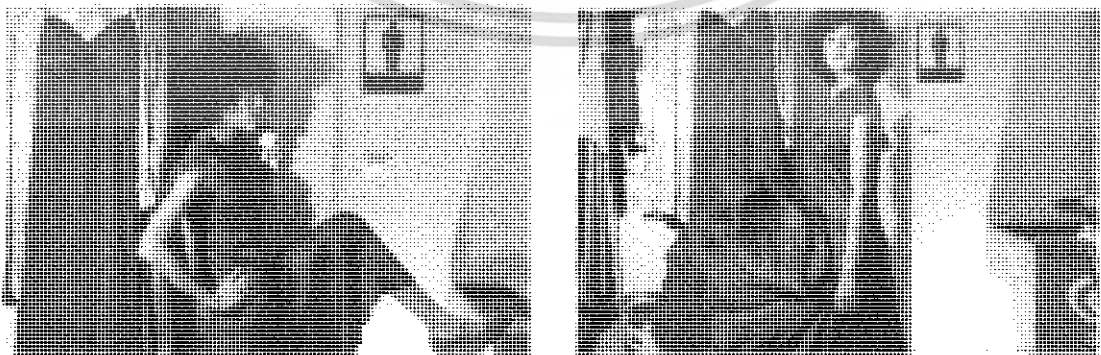
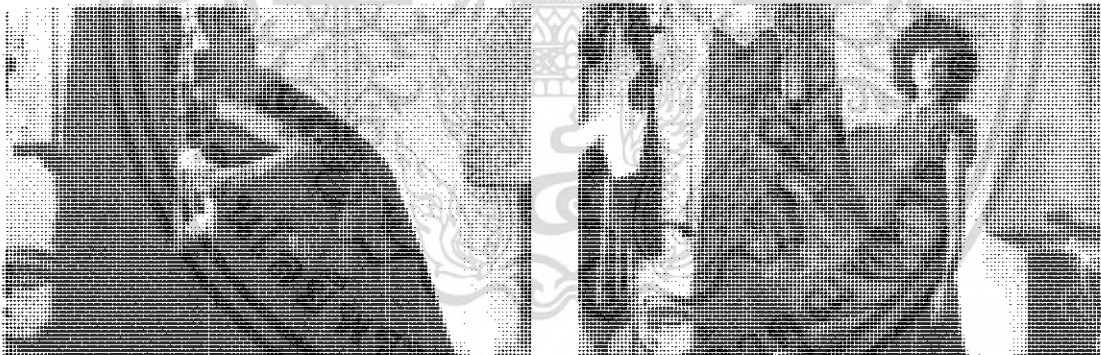
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งด้าน ชื่อทั้งพจนานุกรมที่พิมพ์ลงนอกราย และต้องอ้างถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนี้

4.2.6 ผลงานบางส่วน และยังไม่ได้ทำการตกแต่งภาพ

ภาพถ่ายแฟ้มชุดนี้ในขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้ดึงค่าของกล้องไว้เป็นไฟล์ Raw คุณภาพใหญ่ที่สุด เพื่อความคมชัดและสามารถปรับสีได้ตามความต้องการจากไฟล์ที่ยังไม่ได้ทำอะไรได้เลย โดยไม่ลดคุณภาพของภาพถ่าย ซึ่งภาพถ่ายแฟ้มชุดนี้ไม่ได้มีการตกแต่งมากมาย เพียงการตัดทอนสิ่งที่ไม่จำเป็น และการปรับสีให้มีความสดตามที่ต้องการเท่านั้น ตัวอย่างภาพบางส่วน และยังไม่ได้ทำการตกแต่ง

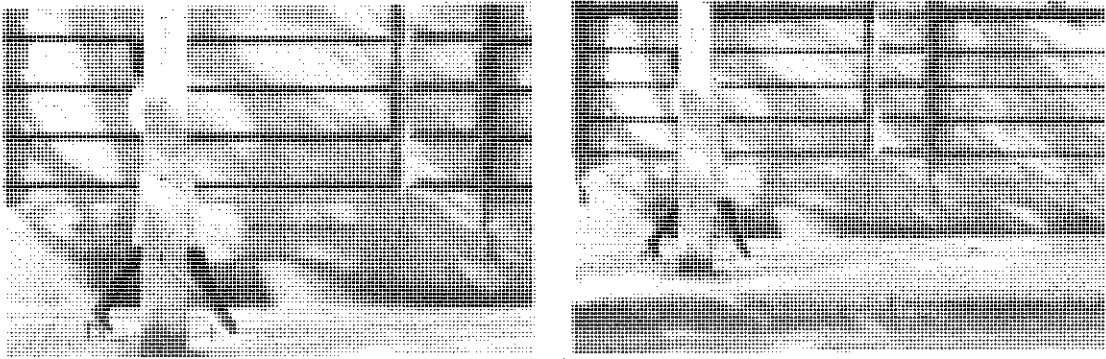

รูปที่ 56

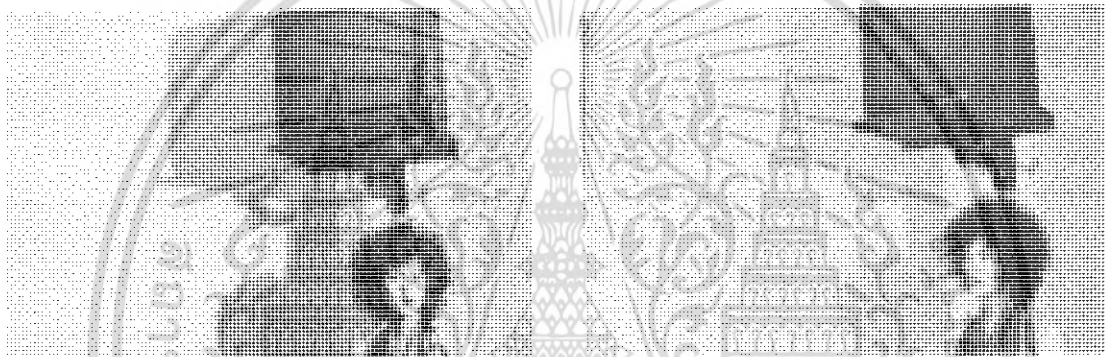

รูปที่ 57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 58

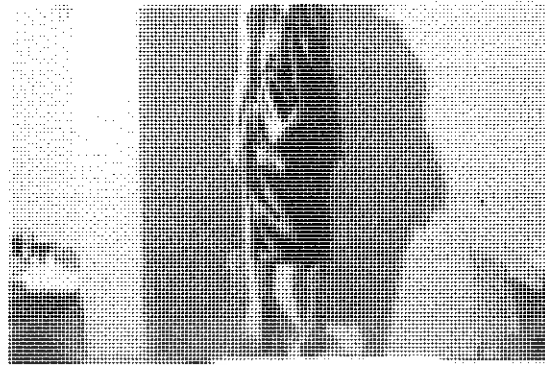
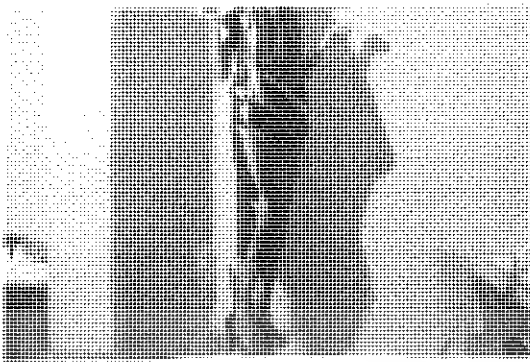

รูปที่ 59

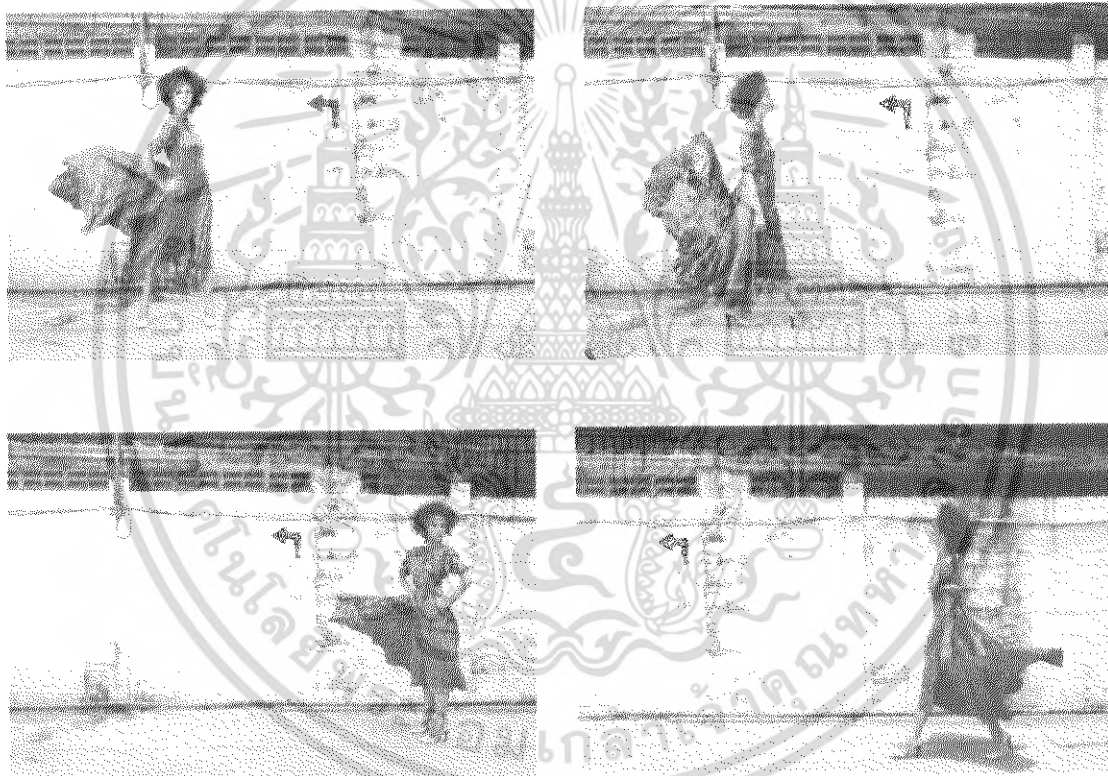

รูปที่ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

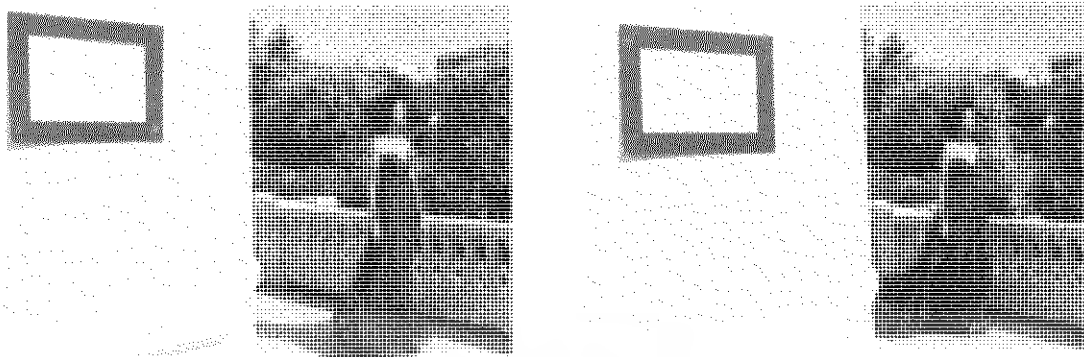

รูปที่ 61

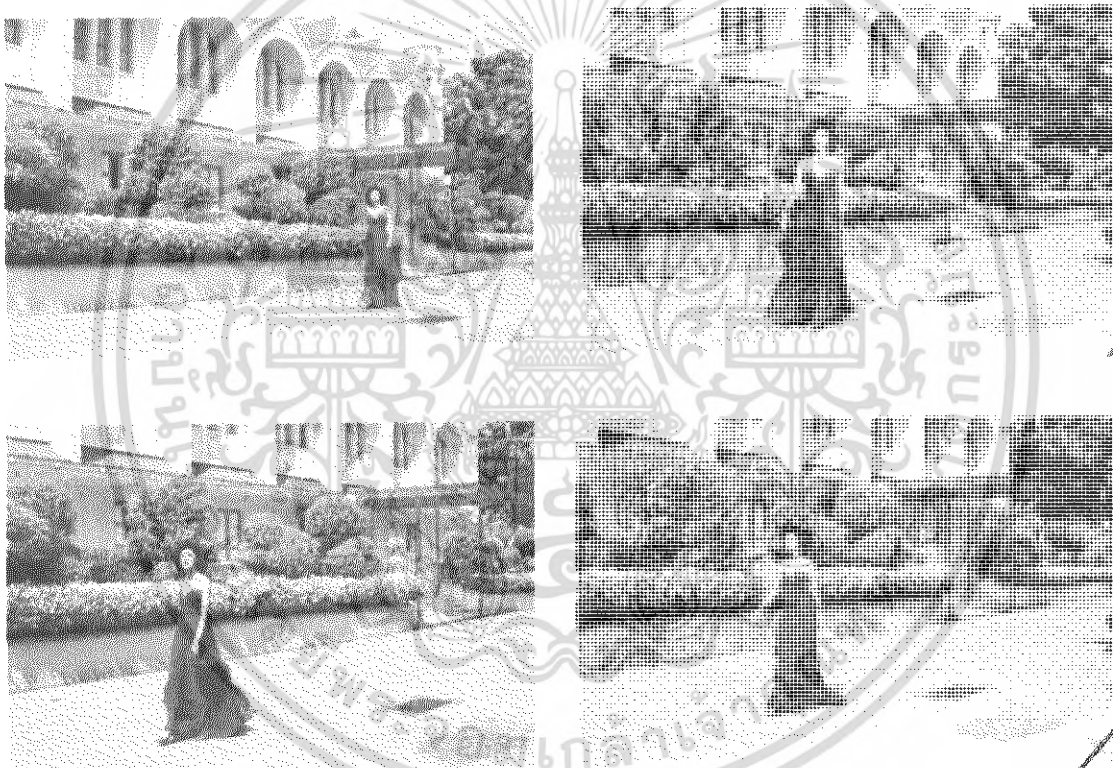

รูปที่ 62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

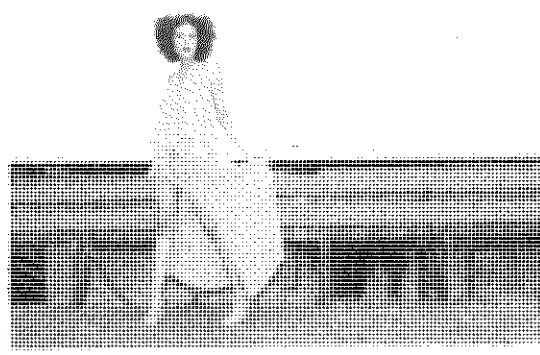
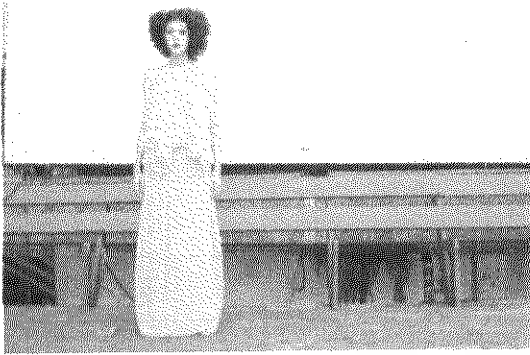

รูปที่ 63

รูปที่ 64

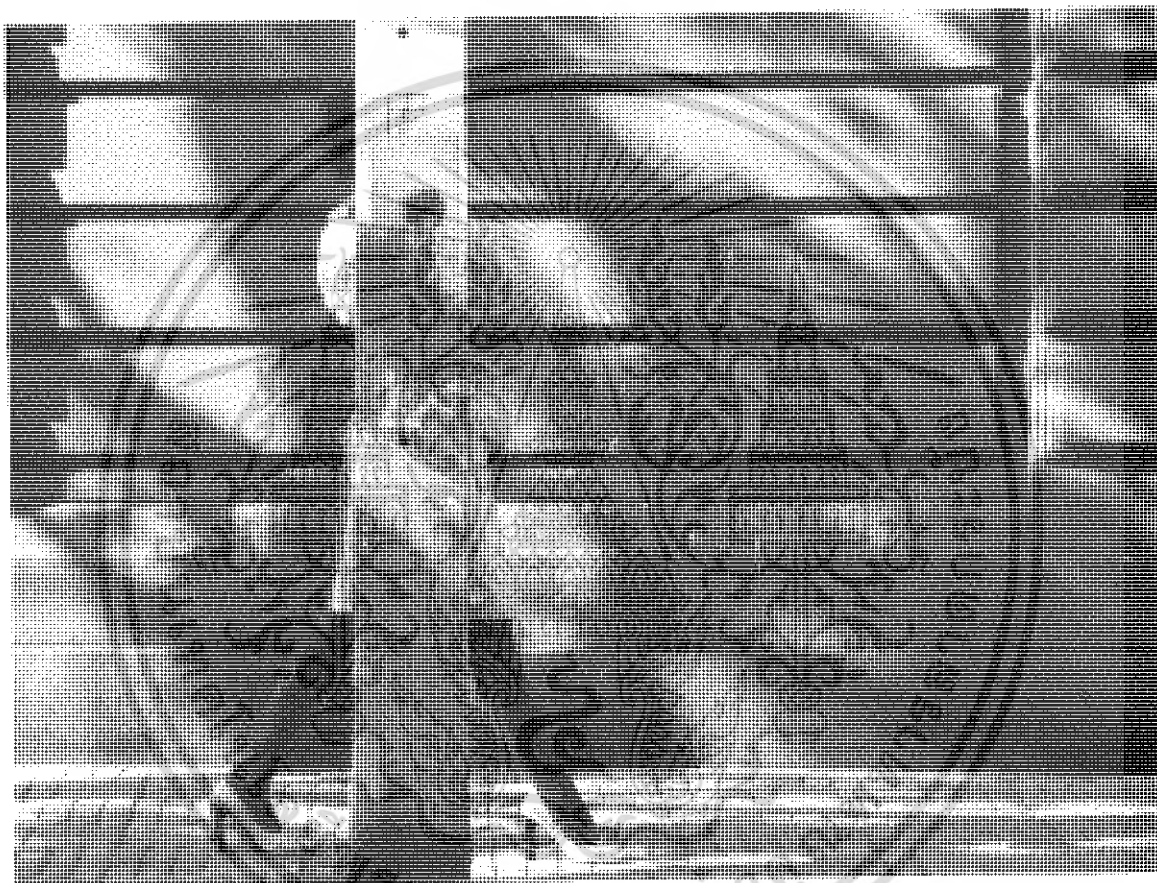
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานสำเร็จ

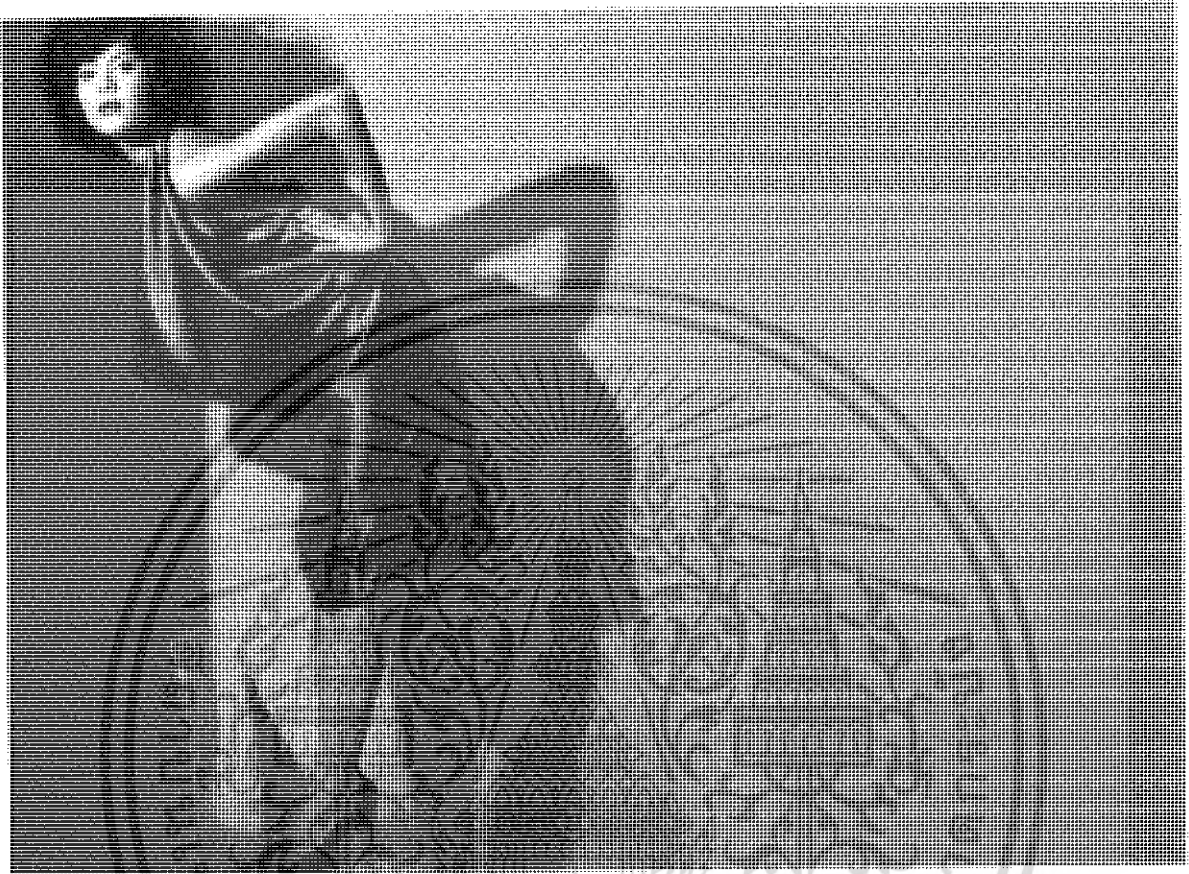
รูปที่ 66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

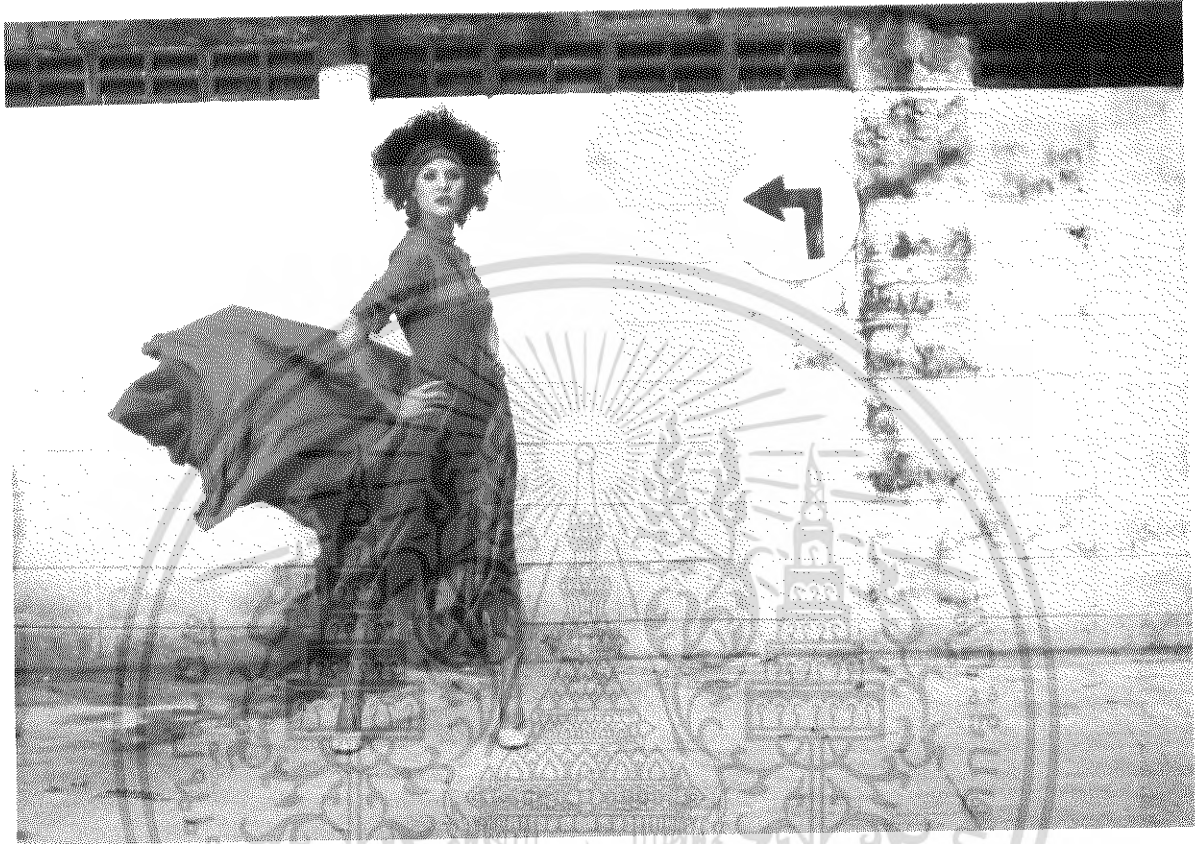

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาและความตั้งใจในการสร้างผลงานและศิลปะนิพนธ์เล่มนี้ขึ้นมา โดยคาดหวังว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ทางศิลปะในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ และการถ่ายภาพแฟชั่นในลักษณะของเซอร์เรียลลิสม์ เนื่องจากเนื้อหาภายในศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ได้อธิบายถึงที่มาของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ จนถึงความเกี่ยวข้องของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์กับภาพถ่ายแฟชั่น

ปัญหาในการทำงานชิ้นนี้มีค่อนข้างมาก เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ถ่ายเป็นช่วงฤดูร้อน และมีฝนตก จึงทำให้การถ่ายครั้งแรกไม่ประสบผลสำเร็จ ด้วยการที่เป็นงานภาพถ่ายแฟชั่นที่ต้องออกนอกสถานที่ ไม่ได้ถ่ายในสตูดิโอ จึงทำให้สภาพอากาศมีผลกระทบอย่างรุนแรง ในการถ่ายครั้งแรกนางแบบมีอาการหน้ามืด เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนมากและอบอ้าวเนื่องจากฝนใกล้ตก จึงทำให้ในการถ่ายครั้งแรกไม่ประสบผลสำเร็จ และปัญหาที่พบมากในการถ่ายแฟชั่นคือการนัดเวลาดังนั้น เนื่องจากการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้ต้องติดต่อ ประสานงาน และต้องอาศัยผู้ร่วมงานหลายคน จึงทำให้การว่างจากงานอื่น หรือความสะดวกไม่ตรงกัน มีการใช้เวลานานมากในการนัดเวลาดังนั้น จึงทำให้งานค่อนข้างล่าช้าออกไป

ขั้นตอนการทำงานนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้ามีความชำนาญไม่มากนัก และต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าในเรื่องของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ และแนวความคิดของ กิโย โบร์แต็ง ซึ่งเป็นช่างภาพที่ข้าพเจ้าต้องการศึกษาเป็นระยะหนึ่งก่อน ถึงค่อยเริ่มทดลองถ่าย จนถึงการถ่ายจริง และ การทำงานชิ้นนี้จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการทำงานที่ดี

บรรณานุกรม

- Guy Bourdin, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.guybourdin.org/gallery>. 25 พย. 48
- Guy Bourdin, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.guybourdin.fsnet.co.uk/contents.html>.
27 พย. 48
- Surrealism in art, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.dianeart.com/surrealism.html>. 27 ตค. 48
- David LaChapelle, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.davidlachapelle.com/noflash.html>
28 พย. 48
- Man Ray, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.manray-photo.com/catalog/index.php>. 28 พย. 48
- Lee Miller, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.leemiller.co.uk/>.
- Definition of Surrealism, [Internet]. สืบค้นได้จาก :
<http://www.surrealismartlinks.com/Definition-of/> . 29 พย. 48
- Guy Bourdin Exhibit A: Guy Bourdin, [Internet]. สืบค้นได้จาก :
http://www.faheykleingallery.com/featured_artists/bourdin/bourdin_frames.htm. 29 พย. 48
- Guy Bourdin, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.lookonline.com/guybourdin.html>. 30 พย. 48
- Surrealist Movement, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://mural.uv.es/mlogil/proyect.htm>. 30 พย. 48
- Alison M. Gingeras. Guy Bourdin Catalogue. Paris พ.ศ. 2549
- Phaidon Press. : The Fashion Book. U.S.A. พ.ศ. 2549
- Telegraph Magazine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายสลัก แก้วเชื้อ
 วัน เดือน ปีเกิด 9 ตุลาคม พ.ศ. 2527
 ที่อยู่ 202/1 ซ.กรุงเทพ-นนท์ 56 ถ.กรุงเทพ-นนท์ บางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
 ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับอนุบาลที่โรงเรียนอนุบาลกุศลวรรณ สำเร็จการศึกษาระดับ
 ประถมศึกษาจากโรงเรียนบูรณวิทย์ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก
 โรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เมื่อปีการศึกษา 2546 และ
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาถ่ายภาพ
 เมื่อปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้